

S M E T Á N E K

100. číslo – jubilejní vydání

Věnování

Smetánek číslo 100 věnujeme památce jeho zakladatelky paní dr. Věře Brožové a všem, kteří doposud ve Smetánku publikovali.

První číslo Smetánku vyšlo ve školním roce 1978/1979, psáno bylo částečně ručně a částečně na psacím stroji a výtisky se tiskly ručně na prehistorických strojích. Právě tedy společně otevíráme 45. ročník. A to je opravdu mimořádné. Ať se Smetánku daří v další stovce čísel!

Redakční rada

Dopis autorům do 200. Smetánku

Ahoj, jmenuji se Saša, momentálně píšu do 100. čísla časopisu Smetánek, je 13. února 2023, chodím do 8. třídy a je mi 15 let. V České republice byl nedávno zvolen nový prezident: Petr Pavel. Ve světě je teď také válka, nevím, kolik let bude trvat a jestli vůbec potrvá, ale doufám, že do té doby bude na světě klid a všechny národy budou žít v míru.

Jedna zajímavá věc pro srovnání, aktuální kurz Bitcoin je 478.845.91 korun za 1 Bitcoin, Zajímalo by mě, kolik to bude stát v době, kdy můj dopis dorazí.

Jsem si jistý, že svět se v budoucnu hodně změní, a zajímalo by mě, jak moc, tady jsou další věci, které se dají později porovnat.

1. V současné době je nejlépe placeným oborem na světě IT.
2. V NATO je nyní 31 zemí. V dubnu 2023 vstoupilo do NATO Finsko.
3. Počet obyvatel Číny je 1,412 miliardy.
4. Počet lidí na celém světě: 8 058 726 814

Doufám, že lidé, kteří to budou v budoucnu číst, pochopí, jak rychle se svět mění, tak ať nejsou líní a nebojí se zkusit něco nového, protože v jediném okamžiku se svět může změnit natolik, že prostě nebude existovat.

Alexander Golikov 8. A

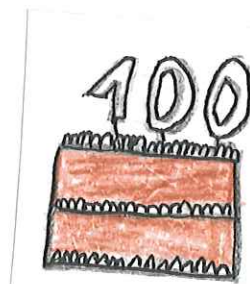
Oslavná báseň ke 100. výročí Smetánku

Píšu oslavnou básničku,
zabere mi chvíličku,
do Smetánku číslo sto,
časopisu školního.

Sto už není malé číslo,
to nám právě nyní vyšlo,
a my máme radost z něj,
tak se s námi usmívej.

Vycházíš už hodně let,
kdy to bude naposled?
Snad ne dřív jak za sto let,
půjdeš doufám pořád vpřed.

Přeji ti do další stovky,
literární úlovky,
a tak s námi oslavuj,
však číslo sto jedna připravuj.

Lukáš Kainz 9. B

Smetánek slaví 100 výročí, učitelka si radostí poskočí.
Paní zakladatelka Věra Brožová pyšná je,
její časopis tu s námi bude určitě dalších 200 let.
Je pyšná na všechny básničky, povídky i písničky,
co zdobí naše poličky.
100 let je dlouhá doba, jako když plyne voda.
Dá se stihnout spousta věcí.
Jeho stránky rádi čteme, ne jen my žáci, ale i učitelé.
Psaly do něj už minulé generace.
On výročí slaví, přejeme mu hodně řádků, ať máme co na památku.

Anděla Doušová 8. A

Hola, hola škola volá.
Slavíme sto let,
holky, kluci pozor, pozor.
Slavíme my i smetánek.
Chceme ti dát dárek,
nebude to párek,
ale hezká básnička
nebo pěkná písnička.
Přejeme ti hodně zdraví,
štěstí a děti, které hodně baví psaní.

Vilém Vávra 6. B

Před chvílí tu byl první Smetánek,
dnes už stý za branou se chvěje.
Uteklo to jako voda,
a přesto pár let už to je.
Z rukopisu do tisku,
táta koupil propisku.
Bylo to pár hezkých let,
tak ať jich pár ještě je.

Anna Runtschová 9. B

Přání k narozeninám

Ty můj milý Smetánku
nekoupím tě na stánku
napsat si tě musíme
dneska ale slavíme
je ti dnes sto let
tak ti přeju hned
ať se dobře máš
a jsi pořád náš.

Anežka Vávrová 6. A

Co bych řekl autorům Smetánku? Buďte rádi, že chodíte na tuto školu. Ať se změní cokoliv. Možná že už ani školy nebudou existovat a bude jenom distanční výuka. Je zvláštní o tom takhle přemýšlet. Spíš bych pro žáky měl otázky já. Píše se Smetánek pořád ve Wordu? Existuje ještě vůbec tělocvik? Existují ještě bankovky? Lítají auta? Je už metro v Brně? Jaký je teď nejnovější iphone? Vyhrálo už PSG ligu mistrů? Hraje ještě Zlatan Ibrahimović profesionálně fotbal? Kolikrát vyhrál Bayern Mnichov Ligu mistrů? To jsou asi všechny otázky, co mě zajímají. Snad se do 200. Smetánku nic hrozného nestane a, děti budou mít stejný klid a pokoj, jako máme teď. V té době už asi budu důchodce. (Doufám.)

Martin Baran 8. B

Historie časopisu Smetánek v naší rodině

Naše rodina se do historie Smetánku moc nezapojila. Nicméně při úklidu sestřina pokoje jsem našla několik výtisků časopisů z dob, kdy chodila na naši školu.

Ve Smetánku číslo 71 si mamka přečetla v článku „Víkend typický pro naši rodinu,“ jak rodiče nutili moji sestru jezdit na chalupu a chodit na dlouhé výlety po horách. Jen v zimě jezdila ráda, protože mohla celý den lyžovat. Celá rodina se velice pobavila. Aniž jsme zavolali, co to o nás psala.

V dalším výtisku jsme se dozvěděli tajemství zničené bundy, do které zabalila psa, když jí spadl do rybníka. Také jsem si přečetla, že mě hlídala jen proto, aby ji pustila máma ven.

V dalším časopise jsem se dozvěděla, jak se sestra seznámila s její nejlepší kamarádkou Bárou. Je zajímavé, že Báry mladší sestra je také moje kamarádka.

Jsem ráda, že Anička Smetánky nevyhodila. Moc jsme se u nich pobavili a zavzpomínali. Všechny svoje časopisy schovám a přidám k sestřiným.

Tereza Ondráčková 7. B

Smetánku, Smetánku,
už máš sté výročí,
každý z nás tě zná,
když tě čteme, srdce nám hned poskočí.

Ty náš milý Smetánku,
co ty už si všechno zažil,
na tvých stránkách popsaných,
každý už se někdy snažil.

Co ty v sobě všechno máš,
básně, písně, obrázky,
také mnoho dalšího,
texty, povídky i otázky.

Smetánku, Smetánku,
ať ti štěstí přeje,
v mnoha dalších dlouhých letech,
každý ať se s tebou směje.

Erik Bureš 9. B

List do kroniky Smetanky, aneb co zajímavého jsem tu zažil.

První den školy si moc nepamatuji. Přišel jsem do školy a sedl si k jednomu klukovi. Později nám paní učitelka dala několik hraček. V první třídě jsme se učili číst, psát a počítat. Ve druhé třídě jsme jeli na školu v přírodě se 4.B. Byli jsme v Krkonoších. Chodili jsme na výlety, hráli hry a jednou jsme měli noční bojovku. Potom přišel Covid- 19. Pár měsíců jsme byli doma. Paní učitelka nám posílala úkoly, já měl zlomenou nohu. Ve čtvrté třídě postavili nové hřiště. Potom jsme ale podruhé skončili v karanténě. Měli jsme jenom pár hodin denně, a tak jsem většinu času trávil s kamarády venku. Na konci roku tu postavili skákací dráhu. V páté třídě jsme byli na druhé škole v přírodě. Byla opět v Krkonoších. Ve dne jsme chodili na výlety a večer jsme si pouštěli filmy. Tento rok jsem byl na výletě v Německu.

Šimon Tylčer 6. B

Náš kamarád Smetánek

Každé ráno u snídaně
Povídám já svojí mámě:
„Do školy já nechci jít,
budou mě tam zase „bít“.

Raději budu doma spát,
na počítači si hrát.

Do školy však musíme,
novým věcem se přiučíme.
Smetánek si přečteme,
taky se zasmějeme.
Slaví už sto let,
to je ale velký úlet.
Umění, příběhy, zábava,
to Smetánek ovládá.

Děkujeme paní Brožová,
Smetánek nás vždy volá.

Daniel Kišš 6.A

Milý Smetánku, chci ti vyprávět o zajímavostech, které jsem zažila ve škole. Nedávno jsme se svou třídou začali ze skříní slyšet divné zvuky.

Chlapci se na hodinách začali chovat tiše, aby slyšeli, jak někdo kvičet. Téměř celá třída si byla jistá, že je to myš, ale někteří žáci si mysleli něco jiného, jako by to byl vítr nebo něco ještě.

Ve skříních v zadní části třídy byly nějaké papíry, staré kresby, nesrozumitelné poznámky a spousta starých věcí. Všechny tyto věci kluci vytáhli na podlahu, aby našli tuto myš! Všechny krabice byly prázdné, spolužáci si mysleli, že se v nich někde skrývá myš. Jestli se nepletu, kluci vyrobili návnadu na myši. Několik velkých i malých přestávek se do toho pustili s elánem.

Bylo pondělí, takže jsme měli 8 hodin a velkou přestávku, kdy mnoho žáků odcházelo domů, ve škole zbyli maximálně 3 lidé, jeden z nich byl požádán, aby pohlídal místo myši „pasti“. Školní den se chýlil ke konci, zbývaly už jen dvě hodiny a spolužáci myš nechytily, poslední hodinu všichni seděli a jen poslouchali někoho šustícího ve stropě.

Nikdy ji nenašli.

Daria Khliupina 9. B

Kdo je pamětník?

Věkem se to nedá přesně určit. Pamětníkem je ten, kdo si něco pamatuje z minulosti, ať už jsou to zážitky z dětství, móda, filmy apod. I desetileté dítě může být pamětníkem, stejně jako osmdesátiletý člověk. Rozdíl mezi nimi je ten, že osmdesátiletý člověk žije déle, a tak si může pamatovat starší události než dítě či mladší člověk.

Z žáka se obvykle stává pamětník po několika letech školní docházky. Vzpomíná na to, jak do školy nastoupil, co zajímavého zažil a na své kamarády a spolužáky.

Obvykle vzpomínáme na svá školní léta především poté, co školu opustíme, a ještě častěji tehdy, kdy školní život opustíme úplně a začneme pracovat. Hlavně na to, jaký býval život bezstarostný a kolik bylo volného času.

Zatím si myslím že nejsem dobrým pamětníkem. Čeká mě ještě několik let školní docházky na základní škole, ale už teď se těším, jak na ni budu jednou v dobrém vzpomínat.

Jiří Kozák 6. B

Hodně štěstí Smetánku
Náš časopis Smetánek
sto let právě slaví,
popřejme mu k úspěchu
hodně štěstí, zdraví.

Sto let v našich životech
je úctyhodný věk,
popřejme mu do budoucna
dalších dvě stě let.

Daniela Korani 6. A

Můj první lyžák

Den před odjezdem jsem přemýšlel, jak to bude na lyžáku probíhat. V neděli 8. února jsem vstal a dal si snídani. Po ranní rutině jsem něco dobalil, převlékl jsem se a vyrazil jsem s rodiči k autobusu, kde už čekala většina účastníků. Bylo to ještě za tmy. Nastoupil jsem do autobusu, naposledy zamával rodičům a abych byl upřímný, ukápala mi i slzička.

Cestu tam jsem si užil. Na místě u našeho hotelu jsme všichni vyndávali kufry a lyže z autobusu. K obědu na uvítanou nám uvařili boloňské špagety. Rozdělili nás do pokojů a pak jsme vyrazili na naši první procházku. Tam nám učitelé řekli, co nás celý týden bude čekat.

Pondělí, úterý a středu jsme trávili na svahu. Byly ale hrozné podmínky, sněhu bylo opravdu málo a byl dost mokrá. Takové počasí uprostřed ledna nikdo nečekal. Ale zvládli jsme to a snad si všichni lyžování užili. Každý večer jsme měli různý program. Poslední den, tedy ve čtvrtek, byla večer diskotéka a večerka byla až v jedenáct večer. Bezva zábava!

V den odjezdu jsme si něco dobalili, nasnídali jsme se a čekali na autobus. Jakmile autobus přijel, hned jsme začali skládat věci a dávat je do autobusu. Cesta zpět mi utekla rychle a najednou jsme projížděli Prahou a blížili jsme se k místu, odkud jsme odjížděli. Už vidím mámu z okna, jak mi mává a hned jdu ven za ní. Vzal jsem tašku a lyže, popřáli jsme všem hezký víkend a šli jsme domů.

Přestože jsem byl nejdřív ze svého prvního lyžáku docela nervózní, protože jsem netušil, co mě tam čeká, nakonec jsem všechno zvládl. Nikdy na tento týden na horách nezapomenu.

Matěj Rosák 7. B

List do kroniky Smetanky

Na této škole jsem již šestý rok a za tu dobu se toho stalo hodně.

Můj úplně první den školy si ještě tak nějak pamatuji. Přišel jsem do třídy, kde je dnešní 3.A, posadil jsem se do druhé lavice u okna a našel si pár kamarádů. Naše třídní učitelka byla paní učitelka Kozibradková. Ve druhé třídě se paní učitelka provdala a potom měla příjmení Ondráčková. V půlce druhé třídy naše paní učitelka čekala miminko a skončila u nás Na Smetance. Naší další třídní učitelkou se stala paní asistentka. V dubnu jsem jel s 2.A na školu v přírodě, která byla mojí první v životě. Jeli jsme tam s 2.B, 3.A a 3.B. Jeli jsme do Krkonoš na Kolínskou boudu. Moc jsem si to tam užil.

Když jsem byl třeták, tak jsme měli zase jinou třídní učitelku. Byla to paní učitelka Doležalová. V březnu začal covid-19 a nám začala online výuka. Ve čtvrté třídě byla naší třídní učitelkou paní učitelka Burešová a online výuka stále pokračovala. Covid trval strašně dlouho, byla to pěkná otrava a potom mě to už vůbec nebavilo. V páté třídě jsme opět měli za třídní učitelku paní učitelku Burešovou. V té době už online výuka trochu pominula, ale před Vánocemi to opět znovu začalo.

Druhé pololetí páté třídy jsem měl moc rád. Na jejím konci jsem jel na svoji druhou školu v přírodě a jela tam s námi 4.A. Tentokrát jsme jeli do Mozolova. Čtvrtý den na škole v přírodě jsme jeli na výlet do Tábora. Po návratu zpět do školy jsem zjistil, že můj nejlepší kamarád se dostal na gympl a moji ostatní kamarádi se nedostali do výběrové třídy. Tak jsem byl chvíli smutný, že nebudu mít ve své třídě žádné dřívější kamarády. Ale smutek mi nevydržel dlouho. Nyní v šesté třídě jsem si našel další kamarády a první pololetí jsem si moc užil.

Na této škole jsem toho zažil fakt moc a vůbec toho nelituji, že jsem sem nastoupil. Věřím, že mě hodně skvělých zážitků ještě teprve čeká!

Vojtěch Rosák 6. B

Výlet do Německa

Do Německa jsme jeli autobusem. Jako první jsme měli jet do muzea Popelky v Moritzburgu. Než jsme tam ale dojeli, tak jsme měli jednu krátkou přestávku na benzínce. Když jsme dojeli k muzeu, šli jsme se nejprve podívat na výstavu, která se konala v zámku, kde se dřív Popelka natáčela. Výstava se mi moc líbila, byly tam dokonce i původní kostýmy z filmu. Poté, co jsme si výstavu všichni prošli, následovala prohlídka zámku zvenčí. Dokonce jsme

viděli i střepeček umístěný na jednom z venkovních schodišť. Pak jsme se šli všichni společně vyfotit a pak jsme odjeli.

Další zastávka byla v Míšni, kde jsme šli na náměstí, kde byly vánoční trhy, měli jsme tam rozchod a mohli jsme se podívat po okolí. Potom šli pěšky do porcelánky, kde jsme se dívali, jak se vyrábí míšeňský porcelán, a to mě hodně zajímalo. Poté jsme si šli prohlédnout ostatní kousky porcelánu, které tam měli vystavené. Moc se mi porcelánka líbila.

Potom jsme odjeli zpátky do Prahy. Dorazili jsme někdy kolem sedmé hodiny večer. Celý výlet se mi moc líbil a jsem ráda, že jsme tam jeli.

Jägerová Kateřina 6. B

Ahoj, další autore našeho Smetánku. Jen ti chci říct, že psát Smetánek je bezva. Až dostaneš ten krásně barevný časopis Smetánku, otevrou se ti oči, jak krásně umí děti použít svou fantazii. Já dnes píši do 100. čísla Smetánku, a je to skvělý pocit. Věř mi, až budeš psát do dvoustého čísla časopisu, budeš taky rád/a. Aspoň to zkus, bude tě to bavit a vyplatí se ti to. Někdy se u psaní můžeš vztekat, třeba já právě nemůžu přijít na to jak napsat d'. Nebo se ti to psát nebude chtít a radši by jsi šel/šla ven s kamarády hrát nějaké hry a nebo zkrátka nebudeš vědět, o čem máš psát? Tak to napiš. jestli nevíš co, tak se zkus zeptat rodičů nebo sourozenců, jestli ti s tím pomůžou. Ale nezhazuj tu šanci si přečíst, co tví kamarádi ze školy nebo spolužáci napsali do Smetánku.

Adéla Švehlová 6. A

Myš ve třídě

Není to ani zas tak dávno, kdy se tento příběh stal. Všichni jsme seděli v klidu ve třídě. Měli jsme zrovna první hodinu dějepisu. Najednou ve třídě nastalo hrobové ticho, někteří si psali poznámky nebo nedočkavě čekali, co dalšího nám pan učitel řekne. Hrobové ticho však nenarušila slova pana učitele, ale pobíhání nějakého malého zvířátka vzadu ve skříni. Všichni se na sebe navzájem podívali a ujišťovali se, že ostatní to slyší taky a že nemají jenom slyšiny.

Hned jak skončila hodina, vzali kluci židle a lavice a začali zkoumat zda máme vzadu ve skříni myš, a jestli ne, tak co to tam škrábe a pobíhá. Bohužel spodní skříň jsou zamčené a žádná z učitelek nám ji nechtěla odemknout. Kluci tedy prohlíželi jenom vrchní skříň a nic nenašli.

Skoro každou hodinu jsme se snažili být potichu, abychom běhání malé myšky slyšeli. Učitelky se snažily poslouchat s námi, pokaždé bylo alespoň trochu pobíhání myšky slyšet.

Před poslední hodinou kluci zase prohlíželi horní skříň a našli konečně stopu. V jedné z horních skříní byla v rohu prokousaná díra. Takže bylo jasné, že tam někde nějaká myška je.

Další den jsme zjistili, že myška není ve skříni, ale ve ventilaci, a pokud nezemřela, žije tam dodnes.

Jana Amélie Martinská 9. B

Smetánku, máš letos sto let
to je tedy super úlet

Mnoho žáků do tě psalo
skládalo i malovalo

Vždy to bylo skvělé čtení
o dětech i o učení

Hodně toho pamatuješ
mnohé lidi motivuješ.

Do dalších let přejeme ti
mnoho zdaru i pilné děti

Ať každá stránka v tobě září
a dalších sto let ať se daří

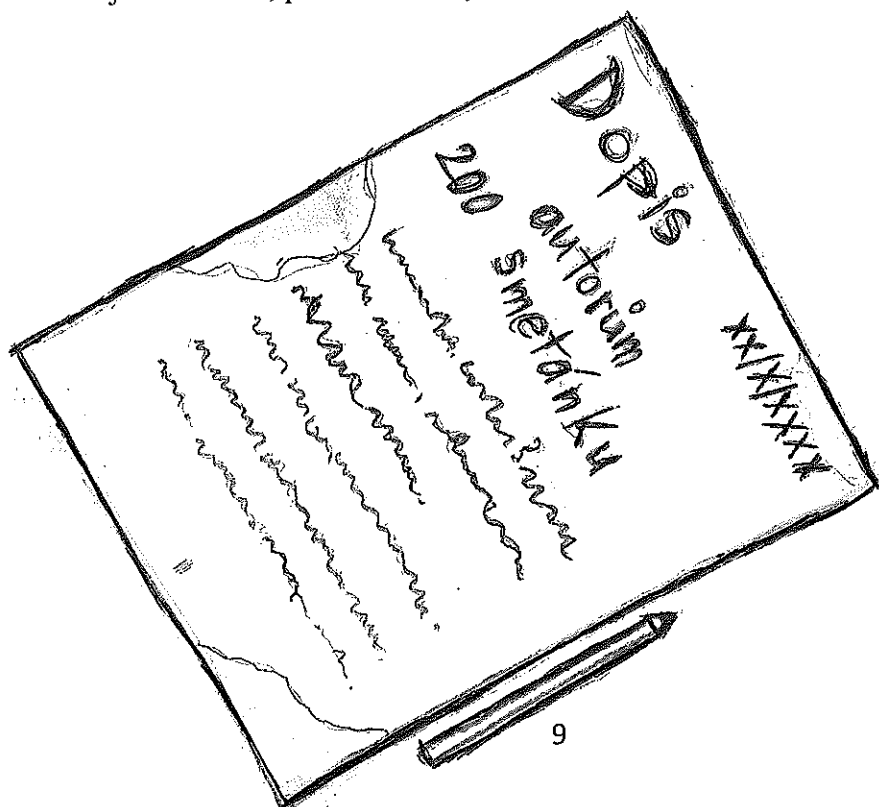
Tobiáš Albert Chyška 9. B

Naši drazí,

tohle je velice zvláštní. Píšu dopis někomu, o kom ani nevím, jestli je. Píšu dopis vám, autorům 200 Smetánku. Takže se vás ptám – jste? Protože by bylo nemilé psát dopis někomu kdo není. Doufám, že jste, poněvadž by to znamenalo, že jsme se opravdu dopracovali k takovému krásnému číslu našeho Smetánku.

Doufám, že kvality Smetánku se nezhoršily. Náš školní časopis je originální a nedocenitelný povídkami, pohádkami a všemožnými texty. Určitě byste nás všechny pohoršili, kdybyste ho zhanobili něčím nepěkným. Já (a nebudu pravděpodobně sama) ale pevně věřím, že odkaz naší školy dál vydáváte a snad i vylepšujete novými a novými nápady a nehodláte nás zklamat. Mějte se krásně, pište Smetánky a nezlobte.

Sofie Kubíčková 8. B

Ty můj milý Smetánku,
dnes už nečtu čítanku
Jdu se učit na občanku,
Tak jdeme slavit tvé
sté výročí!

Jsem tak rád, že máš sté výročí
Děti už venku oslavují!
Tak jdi ven a jdi tančit,
že ti je dnes sto let!

Tak přeji krásný vzlet,
do dalších stých let!

Petr Hanovský 6. A

Náš Smetánek

Smetánku náš známý,
Jak si starý!
Jsi už zde sto let,
Generací si zažil pět,
Zažil sis válku,
I nízkou morálku,
Ale vydržel si doteď,

Znáš žáků povídky,
A různé průpovídky,
Znáš životní příběhy,
A postřehy,

Tak ti hodně štěstí přeji,
A naději,
Na dalších sto let.

Gregorio Giovanni Rosso 8. B

Milý neznámý, je mi líto, že tě neznám, ale možná zas tak moc ne... Myslím, že jsi určitě fajn. Doufám, že máš dobré známky, a pokud ne, tak neva, protože to určitě vylepšíš. Přeji ti hezký život, ať ti dopadnou zkoušky na tvoji vysněnou školu. Měj se hezky.

Adéla Příbrská 8. B

Smetánku, Smetánku, už dlouho jsi s námi
sto let už přebýváš zde mezi námi.

Tebe si četli i naše babičky,
jejich bratři i jejich dětičky.

Jestli nezemřeš do svých dvou set let,
Tak budeš starý jak kmet.

Smetánku, Smetánku ty byl jsi tu s námi,
Když byly krize, když byly války.

Jsi náš klenot, máme tě rádi
a pokud dovolíš zůstanem kamarádi.

Matěj Fojtek 8. B

List do kroniky Smetánku

Den to byl jako každý jiný den ve třetí třídě, nebo ve čtvrté, teď zrovna si nevzpomínám. Ten den jsme měli mít angličtinu s mou současnou paní učitelkou na chemii, neboli mou tehdejší učitelkou na angličtinu. Hodina probíhala jako vždycky, probírali jsme jen nějakou základní angličtinu a dost pravděpodobně jsme si pouštěli naši oblíbenou písničku Humpty Dumpty. Když už se hodina blížila ke konci, všichni si začali balit, i já. Byl jsem s balením hotov jako poslední, ale paní učitelka mě asi přehlédla a zamknula mě v jazykové učebně. Ptáte se, jak se to stalo? Taky by mě to zajímalo, ale takovéhle věci se asi stávají. Dodnes přemýšlím, co se tam vlastně událo. Naštěstí jsem měl zrovna v aktovce svůj první telefon, tehdy ještě tlačítkový. Takže jsem ho vytasil a začal volat mámě, už si nevzpomínám, co jsme si řekli, ani máma si nevzpomíná. Pravděpodobně jsem mámě jen brečel do telefonu a asi jsem jí říkal, že tam budu zavřený navždy. Nakonec jsem se rozloučil s mámou a začal jsem bušit na dveře, které byly naneštěstí výborně odzvučené. Po pár minutách bouchání, klepání a kopání do dveří se otevřely. V tu chvíli jsem se ani nekoukl, kdo dveře otevřel a jen jsem vyběhl ze dveří směrem do naší třídy. Doběhl jsem do třídy a mám pocit, že jsem o tom nikomu neřekl. Tento zážitek byl trochu děsivý, ale moc rád na to vzpomínám.

Jáchym Kmoch 9. B

Dneska se píše Smetánek a je hodně speciální tím, že to je sté číslo. Dnes je rok 2023 a zajímá mě, jak to bude probíhat na Zemi ve vaší době, jestli na Zemi ještě žijete. Teď mi je třináct let, a když se bude psát dvoustý Smetánek bude mi čtyřicet šest let. Dnes tu máme zvoleného prezidenta pana generála Petra Pavla. Hodně mě zajímá, jak to bude vypadat s budoucí technologií třeba s televizí, mobilními telefony a virtuální realitou. Většina aut zatím jezdí na benzín, ale elektrická auta se začínají hodně vyrábět. Nejvíce elektrických aut vyrábí firma Tesla Inc. Doufám, že na Zemi to bude probíhat lépe, než jak je to tady dnes, máme tu virus COVID-19 a mnoho válek. Situace na Ukrajině, zasáhla celou Evropu.

Ari Petryca 7. A

Bylo to čtvrtého října, co se naše třída vydala na výlet do Archeologického parku Věstary. Nejdříve se celá třída shromáždila v 7:40 na autobusové zastávce. Byla strašná zima, ale nějak jsme to přežili. Poté jsme odjeli autobusem do Archeologického parku. Cesta byla dlouhá a nudná. Za hodinu jsme dorazili na místo, svítilo slunce. Šli jsme si odložit věci do menších skříněk a vešli jsme do místnosti o velikosti třídy, kde nás náš průvodce seznámil se zajímavostmi pravěku, například druhy bydlení a nástroji, které v té době používali. Pak jsme si dali velký dlabanec a šli jsme se podívat ven, kde pro nás bylo připraveno házení oštěpem. Poté jsme si mohli vyzkoušet broušení pazourku a dokonce i orání půdy. Šli jsme se podívat do kruhu, co byl vytvořený ze dřeva a určoval světové strany. Zaujaly mě repliky starých obydlí, do kterých jsme se mohli jít podívat. Jedno z nich bylo rozpadlé, asi kvůli průzkumům. Poté jsme pozorovali ovce, co se tam pásly a druhou skupinu, co nám mávala z okýnka promítacího sálu, kam jsme se bohužel nepodívali. Na závěr jsme šli zpět do hlavní budovy, odkud jsme se vrátili do autobusu a odjeli ke škole, kde jsme se rozloučili a každý šel svou cestou domů.

Ondřej Suchomel 6. B

Milý Smetánku, už je ti sto let!
Přeji úspěšný vzlet do dalších sta let.
Už ví o tom celý svět.
Je krásné že máš stále o čem psát.

Každý ze studentů tě vždy měl rád
A vždy budeš náš kamarád.
Nejen žáci si tě rádi přečtou.
Ať je léto nebo zima,
se Smetánkem je vždy psina.

Alexandra Hanovská 6. A

Vzkaz do budoucnosti

Ahoj, já jsem Jenda.

Smetánek slaví sto let a já bych vás rád provedl Smetankou. Smetanka je stará 130 let, ke konci druhé světové války byla dokonce vybombardována. Smetanka má dvě tělocvičny a jedno velké sportovní a druhé multifunkční hřiště, na které přiléhá krásná zahrada se skleníkem. Ve škole máme také knihovnu, která je schovaná v podkroví. V budově Smetanky je jak základní škola, tak i mateřská. Je tu velká jídelna, kde nám dobře vaří. Z oken školy je krásný výhled na Pražský hrad, kde bude od března sídlit nový pan prezident Petr Pavel. Náš pan ředitel se jmenuje Zbyšek Vít. Máme hodnou třídní paní učitelku, Zuzanu Ryšánkovou. S paní učitelkou je legrace a má nás ráda.

Jan Bouček 6. B

Smetánek každý rok píšeme,
někdy se u toho zasmějeme.

Smetánek musíme psát,
nesmíme u toho spát.

S kamarády se poradíme,
několik vět napíšeme.

Další příběhy přichází
a sté číslo vychází.

Ať jsi tu ještě další stovku,
naš milý Smetánku!

Lucie Žižková 7. B

Smetánku, oh jak tě ráda mám,
tvé stránky jsou mi stále blízké,
ať už sedím v kavárně, či doma,

Smetánku, ty jsi můj miláček,
neopustíš mě nikdy sám,
s tebou v ruce se cítím silnější,

Zůstaň stále tak skvělý a krásný,
ať zůstaneš tím nejlepším kamarádem,
co mě vede životem mým,
a plní mě štěstím a nadějí.

Vincent Brabec 8. B

Oslavná báseň

Číslo sto teď právě čtete
Netuším co dál najdete
Nebude to tak špatný
Psát tenhle článek je málo platný

Jediný, co dostanu
Je aspoň dobrá známka
Zapíšu si to do seznamu
Lepší než poznámka

Tohle píšu, když mám jenom
Jeden den na psaní
Šel jsem jednou po ulici
A seřvala mě paní

Už je nový Smetánek
Už je nový den
Už jsem napsal nový článek
A v času, je to sen

Už je číslo trojciferné
To je neuvěřitelné
Je to velmi dobrá věc
A mé básně je konec

Sary Bittar 7. B

List do kroniky Smetanky

Jelikož chodím do této školy teprve rok, tak jsem zde toho ještě moc nezažila, tak jako ostatní. Když jsem přemýšlela nad tím, co bych mohla napsat, napadly mě výlety. Třeba když jsme jeli do Německa nebo když jsme šli do Národního muzea. Tyhle výlety jsem si moc užila. Ale pak mě napadlo, že vlastně každý den ve škole zažívám hodně zážitků. Za můj důležitý zážitek považuji první školní den. Byla jsem nervózní, jací budou ostatní, jestli si tady najdu kamarády a jaké to bude celkově. Zpětně mi přijde, že jsem se bála zbytečně. Jsem hodně ráda, že jsem si tady našla kamarády, to je pro mě důležité. Taky o velké přestávce toho hodně zažívám. Mám ráda, když se s kamarádkami vždycky sejdeme a hrajeme třeba hry nebo si povídáme. Ráda vzpomínám i na to, když jsme měli vánoční besídku. Celý den jsem si mohla povídat s kamarádkami, byla jsem moc ráda, že jsem se s nimi seznámila. Sice to bylo ve škole, ale i tak to byla zábava. Pro někoho to nemusí být důležité, ale pro mě ano. Protože jsem si přála, aby to takové bylo. A jsem za to moc ráda.

Linda Janoušková 6. B

Dopis

Ahoj, jmenuji se Bruno, zdravím toho, kdo si to čte. Tohle je dopis autorovi čísla 200 Smetánku. Chtěl jsem ti popsat naši třídu, když jsem do ní chodil já. Chodím do 8.B. Naše skvělá třída byla v prvním patře levého křídla. Řekl bych, že jsme asi byli nejzlobivější třída ve škole, ale to nevadí. Měli jsme hodně problémů např. prokoplou zeď, sundaný obraz, znovu prokoplou zeď, objednání jídla do školy. To byly asi ty jedny z nejhorších problémů. Byli jsme chytrá matematická třída, ale občas jsme taky hodně nechápali vysvětlování fyziky od paní učitelky Novákové. Každý den jsme měli do půl druhé a jeden den v týdnu jsme měli odpoledku, myslím že jsme měli dobrý rozvrh. Mě nejvíce bavila matematika a chemie a občas i ta čeština. V naší třídě vždycky byla zábava, ale nemohli jsme jezdit na školní výlety, protože jsme byli zlobiví.

Bruno Ambrož 8. B

Dopis do budoucnosti

Já jsem teď v roce 2023 a chodím do 6. třídy. Je mi 12 let, mám ráda krasobruslení, soustředění, školu a krasobruslařské finále, na které určitě pojedu.

Jsem moc šťastná a mám ráda svůj život. Svůj život mám ráda, protože mám nejlepší kamarády, nejlepší rodinu a nejlepší život. Jsem vděčná sportu, protože se to stal mým koníčkem.

Já si žiju život podle svých představ, protože mi v životě nic nechybí. Pro mě je nejdůležitější rodina, kamarádi, škola, sport a hudba.

Já se obávám konce světa, protože nechci zemřít. V poslední době jsem byla dvakrát třetí a jednou první v celorepublikovém závodě krasobruslení.

V budoucnu si přeji být nejchytřejší, chci pokračovat v hraní na klavír a chci být známá. Doufám, že si to přečte každý a budeme mít všichni nejšťastnější životy.

Vanessa Antoškiva 6. A

Moje velmi zajímavá vzpomínka ve škole

Jednoho dne, co jsem přišel do školy, tak to vypadalo, že to bude další normální den ve škole, ale o velké přestávce nejmenovaný žák nabídl druhému žákovi 20 Kč, když kopne do zdi. Žák, který obdržel nabídku, nad tím chvíli přemýšlel a pak se rozběhl a prokopl zeď. Žák prokopl zeď, protože nevěděl, že zeď je ze sádrokartonu, a myslel si, že je tvrdá jako obvykle. Akorát že nebyla. Potom, co se všichni přestali smát, tak si toho všimla učitelka a žáci to museli opravit. Žáci to opravili a zeď byla jako dříve.

Adam Mengler 8. B

100. Výročí Smetánku

Smetánek má výročí,
tak jen všeho nejlepší.
Holky, kluci, učitelé,
radujte se, je to skvělé.
Otcové a maminky
Přečtěte si novinky.
Mnoho lásky,
klidu a pokoje.
Tak přidejte se k oslavě.

Kateřina Podrazilová 7. A

Milý Smetánku,

Máš za sebou už 100 dílů... Tyjo! Tolik příběhů, básniček, obrázků, nápadů tebou prošlo, že kdybych je chtěl všechny najednou přečíst, byl by to maraton. Minimálně sto hodin. Těch okousaných tužek a sakrování, než to člověk napíše, aby s tím byl spokojený. A těch hodin práce, které se za každým vydaným časopisem skrývají.

Do dalších dílů ti přeji hodně dobrých nápadů, autorů a hlavně čtenářů!

Martin Žižka 7. B

Máme rádi Smetánek,
přečteme si o něm článek.
Fouká tady jemný vánek,
ze Smetánků dostaneme hodně známek.

Máme tě rádi,
proto jsme kamarádi.
Snažíme se plnit termíny,
i když se o tom nikdo nezmíní.

Sté číslo vychází,
jaro rychle přichází.
Až sté číslo vyjde,
paní učitelka přijde.
Jenom všechno nejlepší,
ať nás všechny potěšíš.

Jolana Strnadová 7. B

Náš poslední Smetánek

Dnes je 22. února roku 2026. Přesně před třemi roky jsem psal o tom, jak bude vypadat svět, když se napíše 200.Smetánek. No tak se nenapsal! Kvůli 3. světové válce se naším posledním Smetánkem se stal 182., byl napsaný ještě v roce 2023, na konci školního roku. Poté se ve světě začalo dít to, co změnilo nás a náš svět navždy.

V únoru 2023 byla zakopaná časová kapsle, do které bylo uloženo to nejcennější a nejlepší: sešity, třídní a učitelské fotky, učebnice, věci, co se měly uchovat pro budoucí žáky a učitele.

V září 2023 se začalo dít to, na co jsem si myslel už rok. NATO a západní aliance vstoupila do Ukrajiny. Rusko se naštvalo a vypustilo jaderné rakety po Evropě, Americe a Asii. To je dobře, že škola nám postavila bunkr proti jadernému útoku, a tak v září se všemi osobami školy jsme se schovali do bunkru pod školou. Vchod byl ve velké tělocvičně. Ale po roce v bunkru došlo jídlo, protože kvůli nedostatku jídla vnitřní armáda začala vybírat poslední krabice s jídlem, a ten, komu se to nelíbilo, byl zastřelen. A tak z 500 lidí ze školy a ještě z 500 lidí z venkova zůstalo jen 100 lidí. Nakonec se armáda se sama postřílela. Někdo ze školy umřel hladu, na nemoci, nebo odešel z bunkru navždy. Zůstala jen 8. a 9. třída, kamarádi žáků a učitelé.

A teď 28. října, spolu všichni oslavujeme moje 17. narozeniny. Sedíme s mojí bývalou učitelkou Ivanou Černou a povídáme si, že tohle je jen Ernestova představa o tom, co se stalo na 200.Smetánek a já pořád doufám, že se to nestane.

Ernest Akhmetshin 8. A

Historie Smetánku v naší rodině

Na Smetanku chodila moje mamka s mojí tetou. Jednou mamky spolužáky v deváté třídě napadlo, že by mohli založit školní časopis nebo něco podobného. Po domluvě s učiteli se tedy jejich nápad uskutečnil. Časopis pojmenovali Smetánek. V té době se Smetánky psaly ručně, předávaly učitelkám, které to následně přepisovaly na psacím stroji. Mamky Smetánky jsme bohužel nenašli, ale určitě stály za to.

Na tuhle školu chodila i moje starší sestra. Se psaním Smetánků jsem jí často pomáhala, když jí došly nápady. Pamatuju si, jak jsem jí pomáhala vymýšlet příběh na téma přistálo ufo. Hodně mě to bavilo. Moc jsem se těšila na to, až budu taky psát nějaké příběhy. I když je sestra už na střední, ráda mi s příběhy pomáhá.

Je až neuvěřitelné, jak dlouho tu Smetánek je s námi. I po dvaceti letech se nevytratilo kouzlo tohoto časopisu a doufám, že to tak zůstane i nadále a že vydrží do dvoustého vydání.

Eliška Morávková 7. B

Jak se z žáka stane pamětník

Ve svých třech měsících života jsem se poprvé ocitl na půdě školy Na Smetance.

Máma mě v kočárku přivezla ukázat kolegům. Pak mi vyprávěla, že jsme tam byli vícekrát během procházky. Říkala mi, že mě přivezla ukázat v 11 měsících, kdy jsem se naučil chodit. Jako každé dítě jsem měl rád balóny. Když jsme tam přišli na další návštěvu, už jsem si kopal s paní učitelkou Hankovou.

Od tří let jsem začal chodit do MŠ Na Smetance. Bavilo mě chodit na školkové hřiště, jezdit na odrážedle a stavět tunely z písku. To hřiště vypadá pořád stejně – možná přibyla nějaká malá atrakce. Taky jsem párkrát vyhrál nejlepšího jedlíka měsíce. Ale nechtěl jsem tam spávat. Zajímavý moment byl, když mě po dvou měsících ve Stonožkách přeřadili do Rybiček. To znamenalo, že jsem šel do školy v šesti letech jako normálně. Ale dostal jsem se do třídy, kde jsem byl úplně nejmladší.

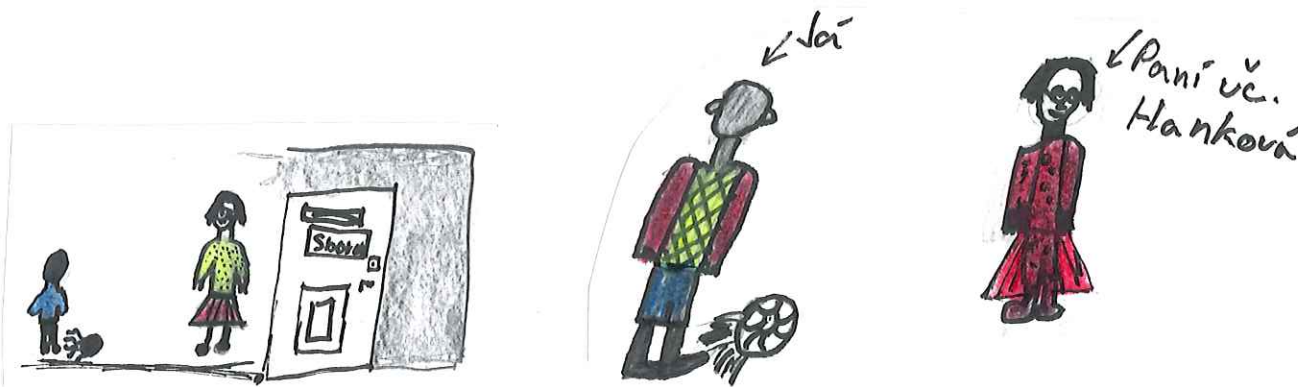
Moje první paní učitelka byla paní učitelka Jitka Ctiborová. Byla moc hodná. Paní družinářka byla paní Boženka Raabová. Dávala nám bonbony za správné odpovědi. Pokaždé jsem skoro žádný nedostal, ale Sofie dostávala pořád, a to mě štvalo. Bylo to proto, že mě to moc nebavilo. Bavilo mne chodit plavat do Sokola Vinohrady, ale nebavilo mě se moc učit.

Moje druhá paní učitelka byla paní učitelka Klára Hanková. Byla hodně přísná a rychle psala na tabuli o přírodovědě. Já jsem nestíhal. O matice mi občas radil Adam. V té době jsem si předpověděl, že půjdeme ten den domů. Stalo se. Kvůli Covidu 19. Do konce páté třídy jsme se moc neviděli. Na konci páté třídy jsme psali rozřazovací test do studijní třídy. Naštěstí dopadl dobře.

Na druhém stupni jsme se v šesté třídě testovali na Covid 19, zda vůbec můžeme chodit do školy. Byl jsem jen jednou pozitivní, ale ten test byl vadný, což byla škoda. Museli jsme nosit respirátory a štvalo mě to, protože jsem v tom nemohl dýchat. Na začátku šesté třídy jsem se sedmáky vyhrál obvodní kolo ve fotbale. Od šesté třídy máme třídní paní učitelku P. Novákovou. Je taky moc hodná a vždy mi poradí, když v matematice něco nechápu. Máme ji až doteď.

Považuji se za pamětníka, protože jsem Na Smetance skoro už 13let.

Jiří Knap 7. B

Vážení budoucí autoři,

je rok 2023 a tento rok slaví Smetánek své sté vydání. Našla jsem doma přes dvacet starších Smetáneků, které jsem psala já a moje sestra. Když jsem četla články ve Smetánku mojí sestry, tak jsem se nad tím uchechtla. Máme jich opravdu hodně a doufám, že vy jich budete mít ještě víc, protože je to dlouhá tradice naší školy. Hlavně je nezapomeňte posílat, ať není žádný problém. Dávejte si taky pozor, až ho budete psát, abyste měli správně font a velikost písma. Stalo se mi to hodněkrát, ale naše paní učitelky nám to opravily, tím se jim však kupí spousta práce. Takže si zapamatujte, jak to máte dělat správně. Říkám si, jak asi bude vypadat naše škola zhruba za dvacet pět let? Bude pořád stejná? Bude mít stále růžovou fasádu a bude z ní stále dýchat historie? Já doufám, že ano.

S přáním spoustu dalších vydání,

Rozálie Vichová 8. A

Je to už 33 let,
co Smetánek poprvé zahlédl svět
Je to dílo žáků naší školy
máme slov už hory doly
a nezapomeň na úkoly!

Velká slavnost 100. výročí
to sotva kůň přeskočí
a co ten náš Smetánek
no už má zas svátek.

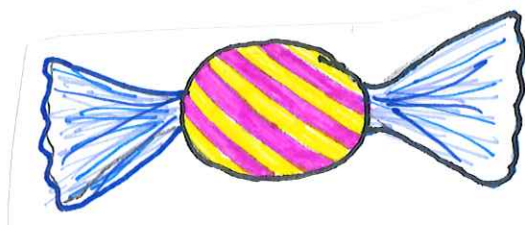
Proto píšu tuto báseň,
aby ten náš Smetánek
i ode mě dostal dárek.

Jan Matušík 7. A

Milý Smetánku, máš sté narozeniny.

To mi řekli rodiče, když jsem se probudil. Byl jsem nadšený a radostí jsem seběhl ze schodů, až jsem z toho zničil koberec. U snídani mi popřála rodina. Maminka mě odvezla do školy a řekla: „Užij si den.“ V tu chvíli jsem uviděl kamarády a učitele a všichni byli hodní a vřelí. Rodiče mě vyzvedli a dali dárky a sladkosti. Den byl parádní, ale pak jsem si uvědomil, že jsem starý a že už třeba nemám moc času. Přemýšlel jsem, co budu dělat.

Naštěstí zvoní budík. Sláva... Byl to jen sen.

Vanessa Gerbrichová 7. A

Nejkrásnější dar

Milý Smetánku,

máš sté narozeniny a představ si, že se ti k narozeninám narodilo krásné zvířátko v naší pražské zoo. To ale není jen tak nějaké obyčejné zvířátko, je to ohrožený druh luskouna krátkoocasého. Je to docela výjimečná záležitost, protože tohle roztomilé mládě je jediné z luskounů, které se narodilo v zoo v celé Evropě.

Mládě se narodilo 2. února brzy ráno a nedávno se zjistilo, že je to samička. Luskouni jsou jediní savci se šupinami. Pocházejí z Afriky a jižní Asie. Luskouni jsou ohrožení nejen důsledkem lovu, ale i častým nelegálním obchodem. Pražská zoo získala samičku a samce luskouna z Tchaj Wanu loni v dubnu. Mládě muselo být dokrmované kvůli nedostatku mateřského mléka, ale naštěstí v pořádku náhradní potravu přijímá. Vše se zatím krásně zdařilo.

No není to úžasné? Dostat od přírody dar života tak krásného a výjimečného tvora.

Ella Marie Shaw 8. B

Toto je jeden z deseti dopisů napsané pro studenty v budoucnu.

Slova, která vám chci poslat:

Psaním Smetánku si můžeme zlepšit literaturu.

Psát Smetánek není povinnost, ale když už jste ve Smetánku, tak to máte jako velkou vzpomínku na Smetánek.

Představte si, že jste už na střední škole a přijdete domů, najednou najdete Smetánek který jste psali na druhém stupni....

„Smetanka nemůže být bez Smetánku!“

Ngo Thi Chuc An 7. B

Smetánku, dnes máš 100. výročí,
přejeme ti vše nejlepší,
máme tě moc rádi,
snad budeme stále kamarádi.
Básně a slohy jsi nám přinesl,
kousek našeho času jsi nám odnesl,
ať tě stále těší práce,
tím končí má gratulace.

Klára Holeinová 7. A

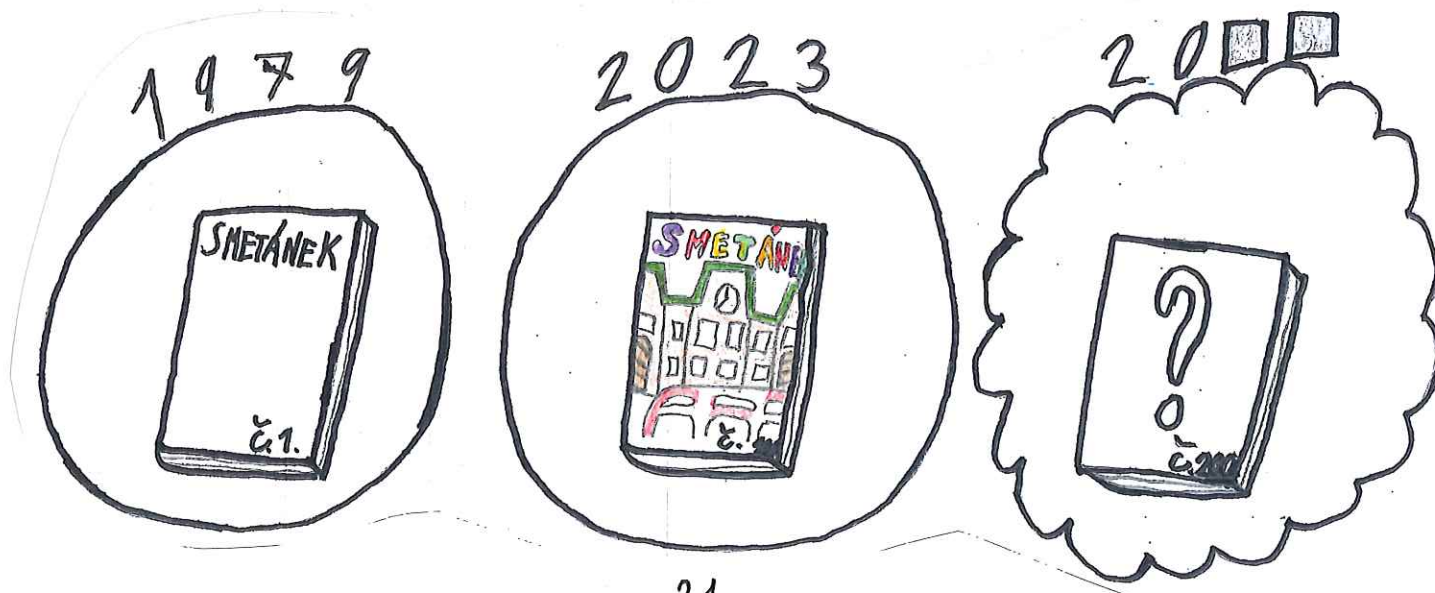
Milí budoucí autoři,

od páté třídy přispívám do našeho Smetánku a budu tak činit, dokud budu chodit do naší školy. Věřím, že tato tradice bude trvat i nadále a všechny nové a zajímavé příběhy budu moci dále sledovat s vámi na stránkách školy. Smetánek čte celá moje rodina a bratr Jakub do Smetánku přispíval také. Proto právě 100. číslo by mělo přizvat nové autory a čtenáře. Bylo by zajímavé, kdyby třeba některé číslo zaplnil náš učitelský sbor svými postřehy ze života školy. A tak by se také stali novými autory.

Velkou inspirací může být pro nové autory rozvíjení fantazie a představ, které do svých příběhů budou vkládat. Vymýšlení nových témat reagující na život kolem nás obohatí Smetánek. Mohou to být témata pohádková, fantastická, ze života, ale také z vlastních prožitků.

Rozhodně si přeji, aby tradice našeho krásného časopisu pokračovala i nadále. Bude to nejen památka na školní léta, ale mnozí z nás to dají přečíst i svým dětem. Možná se mezi novými autory objeví i budoucí novinář nebo spisovatel. Třeba i prezident! To vše ukáže jen čas. Smetánek má před sebou budoucnost a je určitě třeba, aby jeho tradice pokračovala. Proto noví autoři pište, pište a udržujte tak při životě minimálně dalších 100 čísel našeho „SMETÁNKU“. Moc mu to přeji! 🙏

Ondřej Kosina 7. B

Naše škola byla založena v roce 1888, v centru Prahy na Vinohradech. Škola byla pátá na Vinohradech, protože Vinohrady rychle se rozrůstaly. V té době školu popisovali jako moderní a nejkrásnější na Vinohradech. Ke škole patřila botanická zahrada a hřiště. Teď je vedle školy velké hřiště. Škola má tři poschodí, má vysoké stropy, široké chodby.

V naší škole je mateřská škola a jídelna. Teď se ve škole učí 440 žáků v 18 třídách. Naše škola učí podle programu Všeobecně vzdělávací škola. Ve škole jsou různé soutěže, příklad olympiády v českém jazyce, matematice, fyzice soutěže v cizích jazycích a celá řada sportovních soutěží, literárních soutěží, matematických soutěží, výtvarných soutěží a dalších soutěží navazujících na výuku jednotlivých předmětů. Nedávno byl šachový turnaj.

Škola vydává svůj školní časopis Smetánek.

Dále škola organizuje výlety do přírody, lyžařské výcviky a jiné. Velmi často žáci jezdí na koncerty, do divadla, na výlety do okolí Prahy.

Od 6. třídy si žáci můžou vybrat třídu s rozšířeným vyučováním matematicky a přírodovědných předmětů. Proto musíte udělat zkoušku a speciální test.

Ve škole je velká nabídka kroužků.

Lev Tuzhilkin 6. A

Sté číslo Smetánku už se tiskne
Hodně lidí se ho dotkne.
Zažil štěstí, slávu, komouše i Havla.
Dnes zažije taky Pavla.
Všem nám dává jedničky.
Hlavně ho napište dětičky.
Napište ho pro budoucí žáky
Pokud tady nebudou žádné války.

Martin Kůžel 9. B

Milý neznámý, je mi líto, že tě neznám, ale možná zas tak moc ne... Myslím, že jsi určitě fajn. Doufám, že máš dobré známky, a pokud ne, tak neva, protože to určitě vylepšíš. Přeji ti hezký život, ať ti dopadnou zkoušky na tvou vysněnou školu. Měj se hezky.

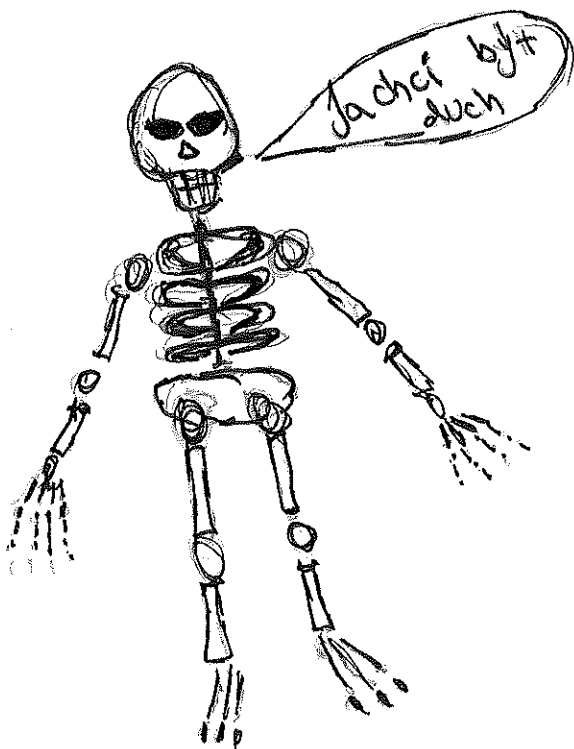
Adéla Příbrská 8. B

Jsem na této škole teprve prvním rokem, ale už jsem tady zažila hodně hezkých zážitků. Popíšu vám jeden z nich.

Můj nejlepší zážitek byl výlet do Německa. Sešli jsme se okolo 7:30 u autobusové zastávky. Poté, co jsme se tam sešli všichni a spočítali jsme se, tak jsme konečně mohli vyrazit. Jeli jsme dvoupatrovým autobusem. Naše třída měla to štěstí, že obsadila horní patro. Nejdřív jsme jeli na zámek, kde se natáčela Popelka. Tam jsme šli na výstavu, která byla moc krásná. Poté jsme se sešli před zámkem a šli jsme se projít ještě okolo zámku. Udělali jsme si fotku a pak už trochu zmrzlí jsme šli do autobusu. Bylo tam krásné teplo. Naštěstí jsem s sebou měla čaj na zahřátí. Jeli jsme na vánoční trhy a poté se podívat na míšenský porcelán. Na trhu jsme pobýli okolo hodiny. Potom jsme se šli podívat na míšenský porcelán. Tam jsem se moc těšila. Odložili jsme si bundy, čepice a rukavice. Pak jsme šli na takový program kde nám postupně ukazovali, jak vznikne hrnek nebo talířek. Bylo zajímavé vidět, co všechno se musí udělat, aby vznikl talíř. Pak jsme ještě prošli část, kde jsou vystaveny talířky, hrnečky, figurky a další nejrůznější věci. Poté co jsme si to všichni prohlédli, vzali si oblečení a spočítali jsme, jestli jsme všichni, už byl čas jet domů. Nastoupili jsme do autobusu a užívali si poslední část výletu. Byla sice trochu zima, ale byl to krásný a zajímavý zážitek. Moc jsem si to užila.

Karolína Mudrová 6. B

Je mi už 13let a od svých 3 let jsem začal chodit do mateřské školky Na Smetance, teď jsem žákem 7. ročníku a jsem rád že chodím do tak skvělé školy. Do této školy chodím řadu let a užil jsem si spoustu skvělých chvil a zážitků nejen s kamarády, ale i s učiteli školy. Ano sice "někdy" jsem uličník, ale sranda musí být.

Moje vzpomínky

Nejraději vzpomínám na školní akademii, je to 2 roky zpátky a opravdu mě to bavilo nacvičovat a dívat se na ostatní vystoupení. Taky si vzpomínám na Halloween ve škole, měli jsme za úkol si pořídit masku a já jsem si chtěl vybrat ducha, ale táta mi to zakázal. Byla moc drahá, tak mi táta vybral masku kostlivce. Nejdřív jsem se bál, že se mi děti ve škole budou smát, ale naštěstí ne. Halloween jsem si užil a pamatuji to až do teď.

Jsem rád, že jsem se mohl podělit o svoje zážitky a přeji Smetánkovi k výročí jen vše dobré.

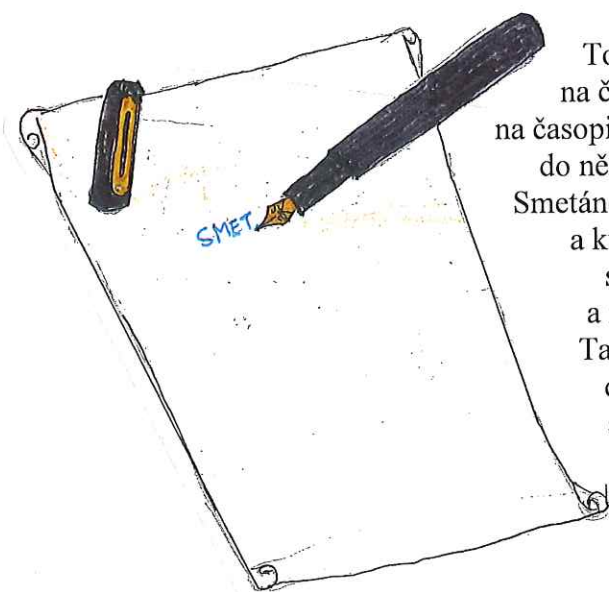
Petr Laštovka 7. A

Smetánek stý je ten nejlepší
všichni jsme sedm témat na výběr dostali
ti, co úkol nesplní, se zlou se potážou
ty, co to dokážou, jednička potěší.

Do Smetánku budou psáti jako slavní velmistři
za jedničku, za pochvalu, za každou odevzdanou práci
úžasný pocit budeme mít
pár malých chybiček klidně můžeš mít
nic zlého se ti nestane
do časopisu se tvůj příspěvek dostane.

Smetánku, ber moje verše s rezervou
Jsem autor nový a příště kdo ví...

Adam Votruba 6. A

Toto je báseň oslavná
na časopis, co každý zná,
na časopis, který naše škola vlastní,
do něhož se tak pěkně básní.
Smetánek, o kterém každý slyšel
a který tak dávno vyšel,
sté číslo už oslavil
a mnohé lidi pobavil.
Takže milý Smetánku,
díky za příležitost,
sbohem a šáteček,
psaní bylo dost.

Daniel Brabec 7. B

Drazí budoucí kolegové,

další stovka překonána a Smetánek má už 200 číslo.

Pokud píšete do Smetánku poprvé, pamatujte, že nezáleží na kvantitě, ale na kvalitě a hlavně na včasném odevzdání.

Jestliže jste pravidelným pisatelem, jistě už víte, co a jak, a těšíte se z každého nového tématu Smetánku. Je úžasné, že Smetánek je tu už tak dlouho a snad se bude vydávat pořád, aby ho mohli psát i děti mých dětí.

Tereza Hartmanová 8. B

Milí autoři,

Chtěla jsem porovnat Vaši dobu (rok 2056), naši dobu (2023) a dobu, když vyšel první Smetánek (1978).

1. Knihovna na půdě

Pořád se rekonstruuje školní knihovna na půdě? Ted' pořád jo, ale těším se, až ji otevřou. Zajímá mě, jak asi vypadá, protože jsem ji nikdy neviděla.

2. Výtvarná výchova

Pořád musíte mít na výtvarnou výchovu kufříky nebo boxy? A co obsah, pořád stejný? Nebo už nevíte, co je výtvarná výchova?

3. Žákovská knížka

Je už za vás elektronická žákovská knížka? Ted' zatím není, a doufám, že ještě nějakou dobu nebude. Mně je sympatičtější ta papírová, kterou máme my.

4. Technika

Jak za vás vypadají počítače a interaktivní tabule? Za nás je školní vybavení pomalejší a kvalita je taky omezená, no a dřív asi ve školách neexistovala.

5. Tělocvik

Za nás je na tělocviku zakázané cvičení na kruzích. Co u vás? Nebo už je tělocvik jen virtuální?

6. Sešity a učebnice

My máme papírové učebnice a sešity. Co vy? Nebo už si píšete vše na notebook nebo tablet?

7. Školní jídelna

Ještě je největší školní blivajs hrachová kaše? Nebo už jíte jen tabletky? Jestli jo, tak vám hrachovou kaši v tabletkách závidím.

8. Začátek výuky

Pořád vám první hodina začíná v 8:00? A chodí se vůbec ještě do školy? Nebo už je trvalá online výuka a první hodina je v 10:00?

9. Jazyky

Máte ještě pořád povinné dva jazyky? Nebo už mluvíte jen anglicky spolu s celým světem, takže je zbytečné se učit jakýkoliv jiný jazyk?

Vážně by mě zajímalo, jak to máte. Asi si doběhnu pro váš Smetánek. Rezervujte mi prosím jedno číslo.

Michaela Kronová 8. B

Jsem na této škole jen 6 měsíců, přesto jsem tu zažila mnoho zajímavých zážitků a vzpomínek, na které jen tak nezapomenu.

Ráda vzpomínám na školní výlet do Německa, protože odtud mám spoustu krásných zážitků. Například naše první zastávka na výletě byla na zámku v Moritzburgu. Dozvěděli jsme se něco o tom, jak se natáčela pohádka Tři oříšky pro Popelku a kde se to natáčelo. Na zámku jsem si to moc užila.

Naše další zastávka byla na vánočních trzích v Míšni. S mými kamarádkami jsme tam trochu mrzly, ale i tak to tam bylo krásné. A rovnou z míšeňských trhů jsme šli do Míšeňské porcelánky. Ukazovali nám, jak probíhá celý proces výroby porcelánu a není to nic jednoduchého. Poté jsme se mohli podívat na již vyrobené vázy, zvířátka, talíře atd.. Některé tyto výtvořby byly neuvěřitelné.

Nejlepší byla cesta autobusem zpátky ke škole. V autobuse byla skvělá atmosféra. Nejvíce jsem si to užila s mojí kamarádkou, když jsme hrály telepatii, protože jsme se u toho hodně nasmály. A to byl konec našeho školního výletu.

Věřím, že tu zažiji ještě mnoho zajímavých zážitků.

Magdaléna Runtschová 6. B

Navštívme dnes spolu
Na Smetance školu.
Zvonek nás volá do školy,
snad máme všechny úkoly.

Jeden úkol jsme splnili,
příspěvek do Smetánku napsali.
Smetánek výročí slaví,
jak všichni učitelé praví.

Na Smetanku chodili známé osobnosti,
aby ve svém životě uplatnili vědomosti.
Vzpomínají na hezké čtení,
časopis jim dával potěšení.

Žáci se na Smetánka těší,
překvapí je, co zajímavého řeší.
Škola je vzhůru nohama,
čeká se velká oslava.

Smetánku, Smetánku, dopadlo to skvěle,
slavíš už sté vydání a máš dobré přátele.

Matěj Buriánek 6. B

Náš školní časopis Smetánek slaví sté narozeniny. Napíšu tedy co jsem na Smetance zajímavého zažil. Upřímně nevím, kde začít.

Všechno to asi začalo tím, když jsem se v 1. třídě seznámil s mými spolužáky. Když jsem poprvé přišel do třídy, viděl jsem před sebou hodně cizích lidí, ale dnes jsou to moji nejlepší kamarádi. A když se potkáme ve škole, tak nepřemýšlíme nad tím, že jsme se dříve neznali, ale jako kdybychom se znali už od narození. Od té doby spolu jsme pořád, setkáváme se ve škole, chodíme spolu po škole ven, zkrátka spolu trávíme většinu svého času. A jsme rádi, že jsme obklopováni kamarády. Jsem rád, že jsem v takovém kamarádském kolektivu. I když s ním mám hezké ale i špatné vzpomínky.

Moje nejlepší vzpomínka na Smetanku, i když se to vlastně neodehrávalo na Smetance, je ta, když jsme v 5. třídě jeli na školu v přírodě. Protože jsme za těch 5 let na Smetance jeli na školu v přírodě jenom jednou (když nepočítám tuhle). Takže jsme si to tam chtěli všichni pořádně užít. Byl to opravdu hezky strávený čas, povídat si na pokoji, hrát hry ale jít i ven a zahrát si třeba fotbal. Dobře si pamatuji jen ten poslední den, kdy jsme měli odjíždět, nebylo mi do smíchu, protože jsem nechtěl, aby tahle škola v přírodě skončila. A neměl jsem radost, když jsem pomyslel na to, že se v pondělí vrátím do školy a den bude probíhat úplně stejně jako před tím. Jediné, na co jsem se těšil, byli kamarádi.

Naopak moje nejhorší vzpomínka se odehrávala v době lockdownu, když jsem nemohl jít do školy a vidět se s kamarády. Nebavilo mě pořád sedět doma a učit se přes elektroniku (což bylo někdy opravdu těžké). A když nás konečně pustili do školy, tak to nebylo jako dřív. Museli jsme nosit roušky, respirátory a každé ráno si ve škole dělat test na covid-19. Ale jsem rád, že jsme to přežili ve zdraví a že teď už můžeme žít normálně.

Bernard Kovář 6. B

100. výročí oslavíme,
Smetánek napsat musíme.
I když představu nemám,
svůj příspěvek tam přidám.

Čas letí a Smetánku už je století.
Na svůj první příspěvek vzpomínám,
a nový psát začínám.
Ke konci básně se blížím,
staré časopisy si prohlížím.

Propiskou se snažím psát,
všecko co jsem vymyslela tentokrát.
Možná je báseň krátká,
ale delší je historie Smetánka.

Karolina Mačuljanová 8. B

Zdravím budoucí žáky naší školy. Chci vám říct pár věcí. Určitě vás budou lidé okolo vás strašit budoucností.

Budou se vás ptát na věci, na které neznáte odpověď. Kam chceš jít na střední? Čím bys chtěl být? Upřímně bych na tyhle otázky chtěla mít jasnou odpověď. Výhoda, ale bohužel i nevýhoda je ta volba. Můžete být čímkoliv - doktorem, učitelem nebo třeba popelářem. Což je perfektní pro lidi, kteří ví, co chtějí. Nerozhodní lidé jsou pod tlakem volby. Bojí se špatného rozhodnutí.

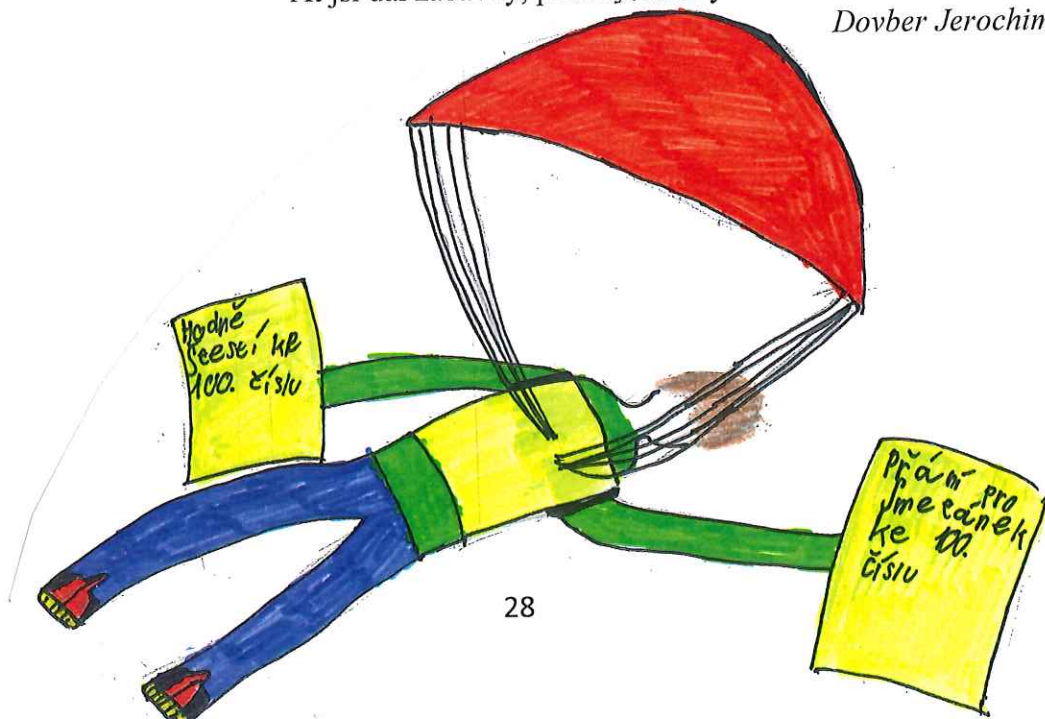
Chci vám jen říct, že je to normální. Každou generaci straší budoucností.

Ať už jsme to my, a nebo ti po nás. Na nás je jen rozhodnout, jak s ní naložíme. Budeme se bát budoucnosti a schovávat se před ní, nebo se na ni připravíme?

Silvie Rubešová 8. B

Smetánku, Smetánku
stoletý,
Kdopak ti popřát přeletí?
Za ta léta co jsi tady,
Máš čtenářů celé řady.
Kdopak je spočítá?
Je někdo takový?
To by se naběhal,
od Brna do Prahy!
Kdo všechno tady psal,
básnil a maloval,
všechny jsi potěšil,
všechny jsi miloval.
Za všechny můžeme
Popřát ti rádi
At jsi dál zábavný, poučný, mladý!

Dovber Jerochim 7. A

Ahoj Smetánku, jmenuji se Nikolas Jüptner. V roce 2016 jsem nastoupil do mateřské školky, kde mě velmi bavilo chození na hřiště do vnitrobloku a hrát si se všemi hračkami hlavně s kuličkovou dráhou. A chtěl jsem nastoupit na základní školu. V roce 2017 jsem nastoupil na základní školu. Chodil jsem do 1. A - 5. A. V 1. A jsem měl paní učitelku Karolínu Kozibratkovou. Ve 2. A jsem měl z první poloviny paní učitelku Karolínu Ondráčkovou a z druhé poloviny paní učitelku Petru Koubíkovou, protože paní učitelka Karolína Ondráčková odešla na mateřskou. Ve 4. A jsme měli paní učitelku Danu Burešovou a v 5. A jsme měli zase paní učitelku Danu Burešovou, se kterou jsme velmi často jsme chodili na výlety a na různé akce.... A teď jsem se dostal do 6. B a máme paní učitelku Zuzanu Ryšánkovou. Jsem rád, že jsem se dostal na druhý stupeň, když zrovna má vyjít 100. výročí Smetánku. Na této škole jsem zažil i mnoho jiných věcí, třeba když se stavělo školní hřiště, kde se teď učíme tělesnou výchovu, tak jim ve stavbě překážel strom, který velmi stínil, a tak se rozhodovalo, jestli ho pokácejí, a nebo to hřiště postaví okolo něj. A rozhodlo se, že ho pokácejí. Nebo jsme dostávali od různých firem nějaké akce, třeba dvakrát jsme na tom novém hřišti měli takovou nafukovací opičí dráhu. Ale v roce 2020 přišel Covid 19, takže asi 6 měsíců jsme se museli učit přes online výuku. A tak jsem byl rád, že Covid 19 skončil.

Nikolas Jüptner 6. B

Báseň pro 100.číslo Smetánku

Smetánků jsem napsala dost,
Už jsem tu jako vítaný host.
Básniček i příběhů,
bylo tolik výběrů.
Paní učitelka nám připomíná:
Odevzdání Smetánku není do 23. října.
Ale půlka třídy prozatím dřímá
a já si říkám: To nebude zas taková dřina.
Při hodině musíme naše výtvary číst
a po hodině konečně jíst.
Smetánku, já ti přeju ať si 100. číslo užiješ,

A ať ještě dlouho žiješ.

Nikolina Berisha 7. A

Máme rádi Smetanku
Pořád do ní chodíme
Někdy ale zlobíme

Za dva roky už jsme pryč
Na střední to bude hic
My tam ještě nechceme
Neb tu máme přátele

Jan Urbánek 8. B

Jak asi víte, tak jsem autor Smetánku č. 100. Ted' je pro mě nepředstavitelné, že to budete číst až za 33 let (ano, spočítala jsem si to). To bude všechno jinak, já budu mít asi děti a manžela, takže coooo?! Taký si neumím představit různé technologie, co budou vymyšlené. Mám miliardu otázek, takže mi je zodpovíš! :) Taký kvůli tomu, aby paní učitelka, která vás bude učit, mimochodem ona bude asi v mém věku, takže další coooo?!, mohla mít téma na češtinu.

Jo, promiň, otázky jsou tady:

Jaké máte technologie, myslím nějaké roboty nebo něco takového?

Skončila válka na Ukrajině?

Jaké máte učitele?

Jakou máte módu oblečení?

Existuje naše škola, nebo tohle píšu jen tak?

Už mě nic nenapadá, takže to je asi všechno.

Ted' jsem si uvědomila, že asi ještě nežijete, takže další coooo?! Jak mám napsat někomu dopis, když ještě nežije? Špatně se mi to píše, protože si pořád neuvědomuji, jak je to hustý, možná ani česky nebudete umět. Ted' už asi budu muset skončit, tak mi napiš co nejdřív, ať se to dozvím. Už se nemůžu dočkat, až mi přijde nějaký dopis (doufám, že přijde). Ještě vám přeji hodně štěstí do života a napište taky autorům č. 300.

Tak napiš, Amelia Tröster 23. 2. 2023, 7. B, je mi 13.

Amelia Tröster 7. B

COOOO?!

Ahoj kdokoli, kdo tohle bude číst.

Je únor 2023, mně je skoro 14 let a Smetánek oslavuje svoji "stovku".

Píšu do budoucnosti a doufám, že to ted' máte lepší než ted'.

Přesně před rokem začala válka na Ukrajině. Spousta Ukrajinců uteklo před válkou do Česka a našli si tu nový domov.

A já doufám, že když budete číst tento list, tak už žádná válka nebude a všichni budeme šťastní, zdraví a tam, kde být chceme.

A vy, co to čtete, tak musíte ještě pořád chodit do školy jako my ted' a psát Smetánek. ☺

Já za rok budu končit základní školu a půjdu na střední. A pak bych chtěl studovat ČVUT a za těch 50 let být jaderný inženýr.

Možná, když budeme mít štěstí, tak se někde potkáme!

Za 50 let na shledanou a hodně štěstí,

Karel Bureš 8. A

vzpomínky na Smetanku v 60 - 70 letech

- Můj děda začal chodit Na Smetanku v roce 1968.
- Do třídy s mým dědou chodil Milan Svoboda (slavný skladatel) a Petr Hanus (herec z Českých Budějovic a jihočeského divadla).
- Jídelna byla venku u přechodu v Italské ulici na rohu u školy, jak je tam obchod s matracemi.
- Očkování bylo ve škole. Vždycky se den předtím řeklo, že si mají přinést průkazy, tak přišla do školy doktorka a naočkovala je.
- Tělocvik býval v sokolovně, občas na školním dvoře a chystalo se na celostátní spartakiádu.
- Nevybírala se jídla ve školní jídelně, ale vařili dobře.
- Třídní učitel pan Šmída, děda si nejvíc pamatuje, že to byl dobrý učitel.
- 1. a 2. třída byla rozdělena do 4 tříd, potom se spojila do tří tříd na výběrovou a ostatní.
- Tam, jak je školka, tak tam byly, asi tak od 7. třídy, dílny a pro holky péče o děti. Ještě tam byly navíc třídy (i v naší jídelně).
- Tam, jak je teď venku hřiště, tak tam byla školka, ale tolik se tam nechodilo, protože se děti hlídaly doma.
- Třídní klub a družina byly také mimo budovu školy.

Eliška Ješátková 7. A

U stolu sedím od rána do noci,
Smetánek píšu bez jakékoliv pomoci.
Pokud ho do noci neodevzdám,
velký problém si u učitelky nadělám.

Máma mě volá na oběd,
já se cítím jako oběť.
Máma na večeři mě volá,
hlava mi vůbec nestíhá.

Dokončené už to skoro mám,
napsanému příběhu mávám.
Posílám ho tam,
kam ho poslat mám.

Hubert Kleník 8. B

Stalo se mi mnoho zajímavých věcí, osvětlují můj život jako hvězdy na nebi, jednu vytáhnu a podělím se o ni s vámi zde.

Když jsem byl malý, často jsem si o víkendech chodil hrát s kamarády ven. Během hry jsem se často dostal do problémů, jako jsem se náhodou zranil, skočil jsem na postel a postel se zhroutila. Stalo se mnoho takových věcí, které jsem způsobil já. Nikdy nezapomenu, že jsem kdysi rozbil porcelánovou vázu své matky.

Ten den mě náhle napadlo, když dáte jídlo do láhve a ucpete ústy, láhev exploduje? Tak jsem našel svou zbylou banánovou slupku, ale prohledal jsem celou ložnici a nenašel jsem vhodnou láhev. Dělal jsem si starosti a najednou jsem v rohu uviděl čínskou keramickou vázu, kterou koupila moje matka a která měla velikost mého experimentálního šálku. Nemohl jsem objevit vhodnější! Tajně jsem se přesunul do ložnice. Držel jsem láhev pevně, ale protože byla z keramiky, nemohl jsem ji pevně držet. Slyšel jsem jen „bum“, před mýma očima je jen „mrtvola“ láhve. V tu chvíli mi moje mysl říkala, že budu v pr..., jestli to neschovám, až se matka vrátí. Okamžitě jsem posbíral úlomky láhve a pokusil jsem se je slepit zpět k sobě. Samozřejmě to nešlo. Po dlouhém snažení jsem toho nápadu vzdal. Pak jsem vymyslel lepší způsob. Všechny své láhve jsem hodil do odpadkového koše, spěchal dolů rychlostí blesku a pak šel do obchodu abych našel nějakou podobnou vázu. Vrátil jsem ji na své místo a doufal, že máma nic nepozná.

Máme tu 100. Smetánek, musím psát a nemyslet na spánek.
Smetánek nechci moc dělat, asi ho zkusím nějak vyhledat.
Vyhledávání bylo na prd, to by to za mě napsal i nějaký šprt.
Zkusím ho tedy napsat sám, a to říkám já vám.
Uteklo to jako voda, a to je velká pohoda.
A není to žádná náhoda.
Přeji ti vše nejlepší, doufám, že se do 200. dílu
Smetánek nějak vylepší.
Nevím, co napsat dál a nevím, jak bych pokračoval.
Tímto se tedy s tebou loučím a báseň tak ukončím.

Patrik Arnold 8. A

Hola hola škola volá
Děti výskaj z postelí
I když se nikomu nechce
Rodiče nás přesvědčí
Nové látky, nové mdloby
Šestá šílí, hlavy bolí
Nová pera, nové gumy
Hračky žádné, děti slzí
I když je tu staletí
Škola všechny vyděsí.

Jakub Koščo 9. A

Zvolil jsem si toto téma příspěvku do Smetánku z toho důvodu, že jsem aktuálně žákem 9. třídy Základní školy na Smetance.

Ještě nyní si živě vzpomínám na svůj první den zde ve škole, jakožto prvňáček, kdy mě rodiče s velkou slávou vedli do školy. Vzpomínám si na krásné uvítání paní ředitelky nás prvňáčků v tělocvičně školy. Jako prvňáčkovi mi nějak vůbec nedocházelo, co že mě to v té škole bude všechno čekat, ale hlavně mi tenkrát nedocházelo, že v ní strávím příštích devět let, což jsem ke svému rozčarování zjistil záhy.

Devět let uplynulo jako voda a mě čekají poslední čtyři měsíce, které strávím na této škole. Za měsíc a půl mě čekají přijímací zkoušky na další školu, zde se rozhodne, jakým směrem se tedy bude můj další život ubírat.

Po ohlédnutí zpět musím zkonstatovat, že minulých devět let pro mě bylo zpočátku velmi nesnadných, kdy mě vůbec nebavilo sedět v lavici a poslouchat výuku paní učitelky a do školy jsem moc rád nechodil, což se však s postupujícími ročníky stále lepšilo. Nyní je mi velice líto, že školu budu muset brzy opustit. Základní škola Na Smetance mi toho do života mnoho dala, naučil jsem se spoustu zajímavých znalostí z různých vědních oborů, naučil jsem se disciplíně, poznal spoustu kamarádů, jsem přesvědčen o tom, že spousta těchto přátelství budou na celý život. Samozřejmě jsem se velice rád účastnil různých akcí pořádaných školou, jako jsou školy v přírodě, lyžařské výcviky, návštěvy různých muzeí, divadel a dalších akcí, ze kterých jsem si odnesl spoustu nezapomenutelných zážitků. Nejraději asi vzpomínám na ty školy v přírodě a lyžařské výcviky, kde bylo možné poznat své spolužáky, ale i doprovázející pedagogy po jiné než formální školní stránce.

Velice rád budu vzpomínat na celých devět let, které jsem strávil na této škole, na mé spolužáky a na všechny učitele, kteří mě doprovázeli na mé cestě dosavadním životem.

Marco Torrente 9. A

Milý Smetánku, máš sté narozeniny. Ráda bych tě informovala, co nás právě teď zajímá.

Vzhledem k tomu, že mi za dva týdny bude již 13 let a patřím do skupiny teenagerů, tak bych ti, milý Smetánku, napsala o tomto svém období.

Jaké asi bylo toto období pro dřívější generace? Starší lidé často říkají o nás mladých, že jsme nevychovaní, ničeho si nevážíme a že jsme vlastně úplně jiná generace, než byli oni. Je tomu ale skutečně tak? V čem byli dnes již dospělí lidé jiní, než jsme my?

Celá tato doba je jiná než před deseti, dvaceti či čtyřiceti lety, proto je samozřejmé, že musí být jiná i dnešní mladší generace. V čem je ale dnešní mládež vlastně tak jiná? Podle názoru dospělých si neužíváme dostatečně života, protože věčně sedíme doma u počítačů, tabletů a telefonů, hrajeme hry a komunikujeme s přáteli přes sociální sítě. Mnohokrát jsem si nechávala vyprávět od rodičů, co dělali v mládí oni. Odpalovali petardy, hráli si na popelnicích, chodili po kolejích, jezdili na kolech bez přileb, za nich to bylo úplně normální! Kdybych se já o tyto věci pokoušela v dnešní době, bylo mi vyhrožováno přivoláním policie nebo rovnou udělena pokuta. Proč? Jenom protože je jiná doba?

Podle mě se všichni v dětství chovali stejně, nebo alespoň podobně. Většina mladých si jen chce a chtěla užít co nejvíce zábavy, přičemž jí bylo jedno, zda poruší nějaké to pravidlo. Jen ta dnešní mládež má na to úplně jiné prostředky, takové novější, modernější. Celá tato generace je jiná, a přeci tak stejná, jako ty předešlé generace.

Silvia Torrente 6. A

Když už je to číslo 100 napíšu tu básničku, abych dostala jedničku.
Jak daleko už jsme, že i oslavovat můžeme.
Hodně lidí se na něm podílelo, dokonce i muselo.
Já to píšu s radostí, možná tam bude trochu blbostí, to je tou mojí rychlostí.
Smetánek si každý rád přečte, jestli ne, to se mu sečte.
Každý rok ho píšeme snad i další budeme.
Chtělo by to nějaký dort za tenhle rekord.
Ten kdo Smetánek nikdy nečetl, kdyby ho viděl, hned by si ho přečetl.
Taky píšeš do Smetánku, za to nedostaneš poznámku.
Bohužel tohle už je konec a zazvonil zvonec.

Ema Pašková 7. B

Milý Smetánku,
gratuluji Ti ke stému výročí. Doufám, že bude i Smetánek dvoustý.

Vzkaz pro 200. autory:

Ahojte autoři,
zajímalo by mě, jak škola v téhle době vypadá. Doufám, že Smetánek dodržíte dodnes!
Zajímalo by mě, jestli školu zrekonstruovali, nebo jestli vypadá stejně. Také by mě zajímalo,
jestli se změnil Školní řád, nebo ne. Podle mě bude škola úplně jiná. Doufám, že budou nové
předměty a nové školní akce. Zajímalo by mě, jestli budou besídky takové jako teď.

Adam Zavřel 6. A

Milí autoři a čtenáři Smetánku čísla 200, v roce 2023 slavíme 100. vydání časopisu Smetánek a je to velká radost a sláva. Kulaté 100. vydání Smetánku vychází po několika letech a všichni autoři a spoluautoři tohoto časopisu mají velkou radost. Zajímalo by mě, jak bude vypadat Smetánek, až bude slavit 200. vydání, které může být v době, kdy já budu již dospělá a třeba budu mít vlastní rodinu a na 200. čísle Smetánku se budou podílet mé děti. Tento dopis vám píšu, abych zjistila, jak se časopis změnil a zda má i své oficiální stránky, kde si můžete přečíst všechny Smetánky od 1. čísla do 200. čísla Smetánku. Od 100. čísla vydání Smetánku se mohlo mnohé změnit, zajímal by mě zpětný pohled přípravy vydání i témata. Proto by byl zajímavý autorský pohled v čase zpět, jaké aktivity se udály, co je nového, zda se zapojily i nižší ročníky nebo příspěvky píší i jiné školy. Významné výročí za dalších 100 vydání Smetánku může být za více jak 20 let a bylo by zajímavé vědět, jak bude vypadat výuka, jaké se budou používat literární postupy a jak budou vypadat třídy ve škole. Chtěla bych popřát Smetánku do dalších let vydání Smetánku hodně zdraví a velký zájem stále psát Smetánek a také mnoho čtenářů z řad žáků, rodičů a přátel školy. Věřím, že každé další nově vydané číslo do čísla 200, bude obsahovat zajímavá témata a žáci při psaní 200. vydání Smetánku si najdou číslo 100 a podívají se, co se před mnoha lety psalo a přálo autorům a čtenářům Smetánku.

Hodně štěstí do dalších let se Smetánkem

Tereza Tichá 6. A

Zdravím do roku 2123. Vlastně ani nevím, jestli se pořád mluví v České republice česky. Ale nejvíc mě zajímá, jestli nebudou na světě nějaké roboty, jestli nevypukne nějaká apokalypsa a jestli zachráníme naši planetu a už nebude globální oteplování. Taky mě velmi zajímá, jestli budeme vůbec žít. Mám mnoho otázek. Objevili se už mimozemšťané? Začali na Zemi žít noví živočichové? Jsou vyrobena létající auta? Nebo jaká hudba se poslouchá? Třeba v momentálním roce 2023 se poslouchá cokoli. Mně se ale moc nelíbí různé „moderní“ písničky, kde se vůbec nezpívá. Hlavně doufám, že už nebudou žádné války, protože momentálně je ještě válka mezi Ukrajinou a Ruskem a Jižní Koreou se Severní Koreou. Naštěstí to ještě nepřišlo sem a jsem ráda, že ne. Doufám, že brzy bude na světě mír a všechny děti budou mít co jíst a kde bydlet. Taky doufám, že se budou dodržovat tradice. Ještě jednou pozdravuji.

Natália Sojaková 6. B

Co jsem zažil na Smetance

Začneme hezky od školky, do které jsem chodil taky na Smetanku. Ze školky si pamatuji, že jednoho dne jsem uklouzl na WC a o umyvadlo jsem si málem vyrazil zuby.

Mám ještě jeden zážitek, kdy jsem ztratil svého oblíbeného plyšáka, kterého pak hledala celá školka. Ted' se přesuneme na začátek školy do první třídy. Do školy jsem začal chodit prvního září roku dva tisíce sedmnáct. První den byl v pohodě, ale druhý den mě překvapovalo, že si do školy nesu školní aktovku, i když jsem ji dostal měsíc předem. V druhé třídě jsme neměli moc dobrou paní učitelku, proto pro mě byla tato třída docela těžká, ale přesto jsem měl dobré známky. Ve třetí třídě jsme měli pro mě nejlepší paní učitelku, i když mi rodiče říkali, že třetí třída je těžká, ale pro mě z tohoto důvodu byla docela lehká. Ve čtvrté třídě jsme měli taky dobrou paní učitelku a čtvrtá třída nebyla ani tak těžká a ani si nepamatuji nějakou zajímavou příhodu. Z páté třídě jsme měli stejnou paní učitelku, takže pátá třída byla pro mě byla docela lehká a taky si žádnou zajímavou příhodu nepamatuji. Ted' chodím do šesté třídy. Z té mám hodně zážitků hlavně se spolužáky. Třeba, že občas po třídě lítá houba od tabule a já s ní dostanu do hlavy. Naštěstí to vůbec nebolí.

Na Smetanku chodím rád.

Fabian Lébl 6. B

Sté výročí už přišlo,
no..., ale co mi z toho vzešlo?

Musím napsat další Smetánek,
protože už mám dost těch poznámek.

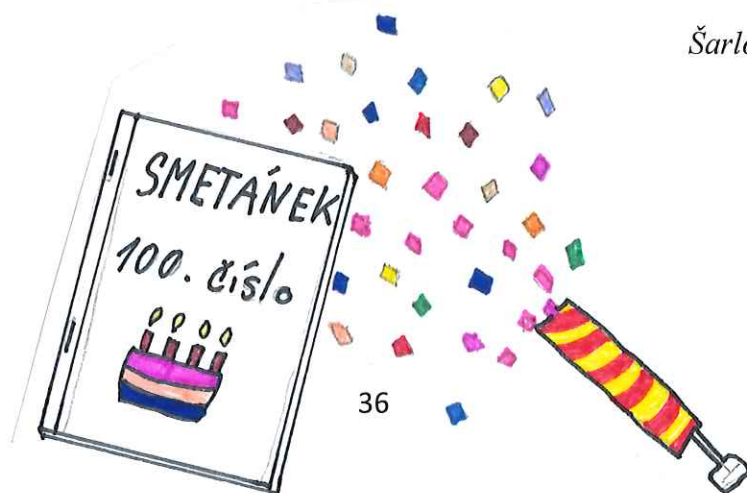
Pro paní Ryšánkovou napíšu pěknou básničku,
aby mi nedala pětku na žákovskou knížku.

Gratuluju v této básničce Smetánku,
že už sto let psalo na stránku.

Doufám, že vydržíš dalších sto let,
abychom ti na slávu mohli zapět.

PS: Smetánek nikdy moc nepíšu,
takže doufám, že toho nebudu litovat, když to odešlu...

Šarlota Cabajová 9. B

Zdravím do 22. století. Konkrétně do roku asi 2123. Teda vlastně ani nevím, jestli tohle někomu píšu, protože za takovou dlouhou dobu se může stát vlastně cokoli. Mám o tom, co se stane za sto let mnoho různých představ. Nejprve ty dobré. Ty jsou například, že tento dopis někdo vůbec přečte a bude se mu to líbit. To by byl asi ten nejlepší případ. To by nás, autory 100. Smetánku potěšilo určitě nejvíc. Mám ale i mnoho horších představ. Třeba, že naši planetu trefil nějaký obrovský asteroid a stalo se s námi něco podobného jako s dinosaury. Třeba nalezneme nepřátelské mimozemšťany a budeme s nimi vést válku. Nebo kvůli něčemu budeme muset odejít z této planety. Nebo v trochu lepším případě nebude tato škola existovat a bude na její místě nějaká úplně jiná budova. Zkrátka asi ale všichni doufáme, že se nic takového zlého nestane, že to bude s touhle školou jako doposud. Pokud se ale naplní mé představy někdo najde tento dopis a přečte si tuto část: Jak už jsem říkal, zdravím všechny čtenáře, ať už jste kdekoli. Třeba zdravím i sebe do budoucnosti. Za sto let mi bude sice sto patnáct, ale nikdo neví, jestli se třeba nevymyslí nějaký lék proti stárnutí. Každopádně vám přeji mnoho štěstí, a když jsem toto psal částečně ve škole, mnoho úspěchů. Ať se Vám daří!

Patrik Sojak 9. B

Milí autoři 200. Smetánku,

píši Vám tento dopis, protože jsem si jako příspěvek do 100. výročního Smetánku vybral téma s názvem Dopis autorům 200. Smetánku. Pokud bude Smetánek vycházet třikrát do roka, znamená to, že se tento dopis bude číst zhruba za 33 let, což je docela dlouhá doba. Za 33 let mi bude 44 let. Představuji si, jaké změny by mohly za tuto dobu na ZŠ Na Smetance nastat. Například roboti budou vozit do školní jídelny obědy a budou elektronické učebnice, abych je nemusel tahat v batohu. Zápisky budou také elektronické a budou přístupné na internetu. Myslím si, že naše škola bude daleko víc moderní.

Chtěl bych Vám taky napsat, co se odehrálo ve školním roce 2022/2023. Letos se konaly prezidentské volby. Vyhrál je Petr Pavel, druhý byl Andrej Babiš a třetí byla Danuše Nerudová. Je tady hodně problémů. V České republice je velká inflace. Rohlík stojí už tři koruny. V únoru 2022 začala válka na Ukrajině a trvá do teď. Ruský prezident Putin poslal vojska na Ukrajinu, aby dobyla některá území. Ukrajina se brání do teď a celá Evropa i Amerika jí pomáhá. Už by to mohlo přestat.

Doufám, že za těch 33 let bude na světě jenom klid a mír. Mějte se dobře a nashledanou.

Bruno Obršál 6. B

Co zajímavého jsem tu zažil

V páté třídě jsme byli na škole v přírodě.

Ráno jsme se shromáždili u zastávky Italská. Všichni byli natěšení. Když přijel autobus, všichni do něj nastoupili a čekali, než vyjedeme. Cesta trvala tři hodiny a byla velmi zábavná. Když jsme byli na místě, všichni jsme šli do chatky, abychom si vybalili věci. Poté jsme šli

na procházku lesem. Pak jsme se vrátili do chatky na večeri a poté jsme šli koukat na film. Když film skončil, šli jsme spát.

Další den jsme se ráno učili dvě hodiny. Poté jsme snídali a a pak jsme šli na celodenní výlet na Sněžku. Nahoru jsme jeli lanovkou a dolů jsme se také vrátili lanovkou. Když jsme se vrátili, šli jsme večeřet a pak koukat na film jako každý den.

Další den jsme snídali a pak jsme šli na pokoj a tam jsme si povídali a hráli hry. Poté jsme šli ven a hráli jsme fotbal.

Další den jsme snídali, pak jsme šli ven a hráli jsme fotbal jako den předtím. Pak jsme obědvali a šli jsme na procházku. Když jsme se vrátili, večeřeli jsme a pak jsme šli spát. Další den jsme se vrátili do Prahy. Škola v přírodě se mi moc líbila a byl to můj dosud nejlepší zážitek se školou.

Kristijan Beriša 6. B

Smetanka je moje škola,
devět let už na mě volá.

Každé ráno v plné síle,
jdu si užít vzácné chvíle.

Smetánek je součást naše,
píšem do něj vždy a zase.

I když se nám ne vždy chce,
zodpovědnost nade vše.

Sté vydání, to je něco!
Nenapíšeš jen tak kdeco!

Tohle číslo na papíře,
přesvědčí ve velké míře.

Já jsem však už na konci,
ať pokračují potomci.

Victoria Burešová 9. A

Ahoj, píši z roku 2023. Jestli se stále, stejně jako my, učíte podle osnov z dob Marie Terezie, tak se to asi jen tak nezmění.

Jestli tohle čtete a nemáte rádi chemii, matiku, fyziku a přírodopis tak hodně štěstí, budete to mít celý druhý stupeň a bude to fakt otrava, hlavně ta chemie.

Pokud máte ty stejné počítače, co máme teď my, tak už jsou předpokládám dost zasekané. Užijte si to, my to taky museli nějakou dobu přežít. Ale i přes tyto negativní věci si Na Smetance vždycky najdete něco pozitivního, třeba oblíbeného učitele nebo kamaráda.

Hlavní vždycky je to přežít, užít si to není nutné, ale je to fajn bonus.

Tak ať se vám Na Smetance daří!

Štěpán Kimla 9. B

Smetánek už starý je,
číslo sto oslavuje.
Spousta z nás ho už psalo,
ale také se ho bálo.

Nikdo to číslo nečekal
a někdo se ho možná polekal.
Toto číslo je jen jednou,
proto oslavit musíme to.

Všichni už ale stírají slzy z očí
a radostí vyskočí.
Že sto je číslo krásné,
ale není časté.

Smetánku proto ti přejeme,
vše nejlepší
a ať to číslo je co největší!

Švehlová Kateřina 9. A

Stý Smetánek je zde,
Nic takového už nepřijde.
Dvě stě tři sta čtyři sta,
Bude z tebe specialista.

Juhů jupí sláva,
Je to skvělá zpráva.
Stý Smetánek konečně,
Uděláme společně.

Zahrajeme soutěže,
Převezmu za tebe otěže.
Smetánek už nemá zátěže,
Jako dcera papeže.

Já se chýlím ke konci,
Po mně přijdou potomci.

Richard Štěpánek 9. B

Smetánek má výročí a ne ledajaké.
Někoho to zaskočí, že už je tak staré!
Děti bylo co ho psaly,
co daly vzniknout příběhům.
Svou stopu v něm zanechaly
aby listy neplakaly.
I já se dnes hlásím s básní,
prázdného tě nenechám!
A až jednou vyjdeš
mou stopu v tobě zanechám.

Dominika Konopáčová 6. B

Do školy však musíme,
novým věcem se přiučíme.

Smetánek už slaví sto let,
to je velmi dobrý věk,
ve škole se toho hodně naučíme,
a taky se hodně zasmějeme.

Smetanka je krásná škola,
po ránu nás všechny volá,
když se před ní sejdeme,
tak všichni se rádi vidíme.

Když začíná zvonit,
tak se jdeme učit,
Máme tuto školu rádi,
jsou tam skvělí kamarádi.

Šimon Bureš 6. A

Smetánku, Smetánku,
jak se dnes máš?
Už je ti 100,
co s tím naděláš?
Jaké téma budeš mít příště,
bude to "jak vyndat klíště" ?
To by se Amy hodilo,
náladu by jí to zlepšilo.
Přeju ti hodně zdraví,
a ať tě život baví.

Kludia Kiššová 9. B

Náš milý Smetánku,
přejeme ti vše,
nejlepší a nejhezčí,
a moc děkujeme.

Už stokrát jsi tu s námi,
pokaždé trochu jinak,
vždy se na tebe těšíme
tvé téma hned řešíme.

Budeme se těšit dál,
jsi časopisů král.

Amy Balde 9. A

Ahoj, jmenuji se Honza Štork a jsem žákem Základní školy Na Smetance. Chodím do šesté třídy a je mi dvanáct let. Velice by mě zajímalo, jak to ve vaší době vypadá a doufám, že vás zajímá, jak to vypadalo u nás. Zkusím vám to alespoň trochu popsat. Ráno začínala škola v osm hodin a jedna vyučovací hodina měla čtyřicet pět minut. Učení nás moc nebavilo, ale všichni jsme měli rádi tělocvik a přestávky. Řekl bych, že se to ani po padesáti letech nezměnilo. Zažil jsem i on-line výuku, protože celý svět zasáhl Covid-19. To znamenalo, že jsme se museli připojovat přes počítač na výuku, a to pro mě bylo hrozné, protože jsem se nemohl vidět se svými přáteli naživo, ale někomu ze spolužáků to vyhovovalo. Naštěstí už to skončilo a my se můžeme normálně vídat ve škole. Přesně takto si já představuji vaši dobu. Například, že máte výuku doma on-line, kolem vašeho domu létají auta, která pro připomenutí v roce 2023 jezdí po silnici a na benzín.

Přeji vám, ať se vám strávené roky na této škole líbí alespoň tak jako nám.

Štork Jan 6. B

Smetánek stokrát jinak

Smet' a nek

Smetane! k

Sme Táněk

SM ETA NEK

S-M-E-T-Á-N-E-K

Smetá ne k

SM ETÁN EK

Sm* ET=AnEk

Sm*****k

S².mEta=nek

Smetánek

Smetánek

š'měťáňě'k

s,m,e,t=an,ek

smetane!k

smetane!k

smetane!k

smetane!k

smetane!k

smetane!k

smetane!k

smetane!k

smetane!k

smetane!k

Vilém Brabec 9. B

Byl to obyčejný den, už si teď přesně nepamatuju přesný datum, ale pamatuju si, že byl červen.

Venku bylo krásně a od rána svítilo sluníčko.

V ten den jsme se společně se třídou domluvili a samozřejmě s třídní učitelkou, že půjdeme opékat buřty. Všichni přinesli hodně jídla, omáček, marshmallow, sladkosti a hlavně buřty.

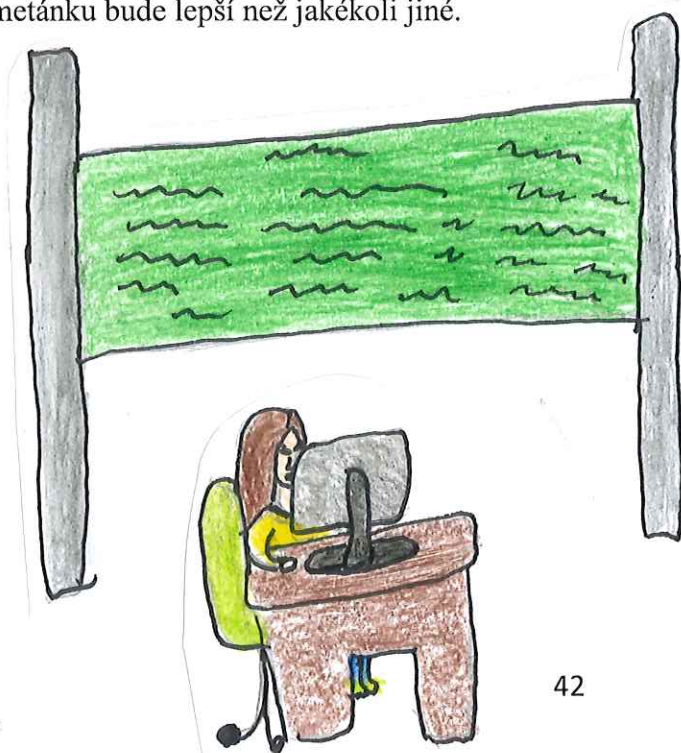
Tenhle den byl pro mě asi nejlepší za celý školní rok. Smáli jsme se, povídali, uhořeli nám marshmallow a buřty, povídali jsme si jako nikdy jindy a byla to sranda. Běhali jsme po školní zahradě a taky pomáhali učitelce ve skleníku s rostlinami. Byla to strašná sranda a řekla bych, že to byl moc příjemný den, ve kterém jsem viděla svoje spolužáky úplně z jiné strany a myslím si, že lepší to být nemohlo.

Sofia Puliska 8. A

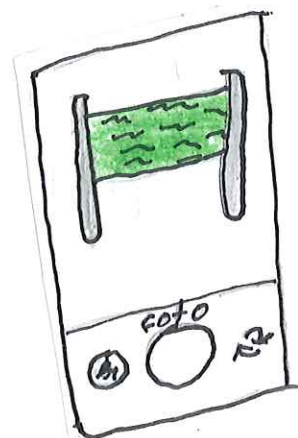
Chtěl bych vám napsat krátký dopis. Nevím, jestli tohle čtete, ale pokud ano, tak se tato tradice dodržuje a pořád je co psát. Dnes mám psát dopis do budoucna vám čtenářům. Chtěl bych vám poradit pár vychytávek:

1. Když jdete na oběd, tak utíkejte, co vám nohy stačí, protože i když obědy nejsou někdy zrovna nejlepší, fronta na oběd je ještě horší.
2. A když už chcete předbíhat, tak se koukejte na učitelky, protože když vás nachytají, jdete na konec fronty a půjdete vše znovu.
3. Nejlepší místo k sezení ve třídě je vzadu u dveří, kde sedím já.
4. Nejhorší místo k sezení ve třídě je vepředu u učitele nebo učitelky, ale to už jste jistě také zjistili.
5. Když si potřebujete něco vyfotit o hodině, tak vždy počkejte, až se vyučující obrátí k tabuli nebo až se bude koukat do počítače.

Ještě vám chci sdělit, abyste psali Smetánek dál s vášní. Nemějte obavy, protože 200. číslo Smetánku bude lepší než jakékoli jiné.

Lukáš Urbánek 6. B

Milý Smetánku,
určitě si myslíš, že máš na kahánku.
Ale bude ti teprve jedno století,
a my žáci vidíme, jak ten čas letí.
Každé dítě ze Smetanky
může do tebe napsat své články.
A přeji si i za dalších pár desítek let,
z tebe si přečíst stovky vět.

Denis Krabec 9. A

Báseň číslo sto

Venku už se stmívá,
já jsem stále líná...

Kolik dětí jako já
ti do tvých stránek přispívá?
A kolik jich již přispělo
a při výběru uspělo?
Kdo to všechno ví?
A kdo nám to napoví?

No přece Ty, Smetánku!
Máš sto let a nechystáš se ke spánku.
Přeji všechno nej,
naší škole chválu přej,
ať stále škole sloužíš,
a po básních toužíš.

Venku už se setmělo,
a já mám hotovo...

Dora Kleníková 6. B

Oslavná báseň

Milý Smetánku, už je ti 100 let,
máš však velkou výhodu,
člověka v tvých letech začíná vše bolet.
U tebe to však neplatí,
ty jsi pořád mladý.
Bude to asi tím, že tě všechny děti mají rády.
Posílají příběhy, básničky i rady,
aby s tím seznámily i své kamarády.
Proto ti přejeme mnoho dalších roků
a nápadů od chytrých a vtipných žáků.

Maya Váchová 6. B

100. číslo Smetánka, školního literárního časopisu dětí ze ZŠ Na Smetance v Praze 2, vychází v dubnu 2023

Téma: Jubilejní vydání

Ilustrace: žáci 7. B

Elektronické zpracování: Mgr. Petra Nováková

Vydávání řídí: Mgr. Zuzana Ryšánková